

De kan blive Ejer af et Hjem som dette.

Ønsker De nærmere Underretning

skriv da til

Canadian

Pacific Railway.

Departement of Natural Resources.

Land Branch —

62-65, Charing Cross,

London, S. W.

eller til

Selskabets General-Agent i Danmark

Olaf Lassen,

Nyhavn 19, København,

Telefon 4158.

EXPRESTRYKKERIET LANDEMÆRKET 5

Erhverv Dem et kanadisk Hjem

fra

Canadian Pacific!

En Haandbog med Oplysninger om

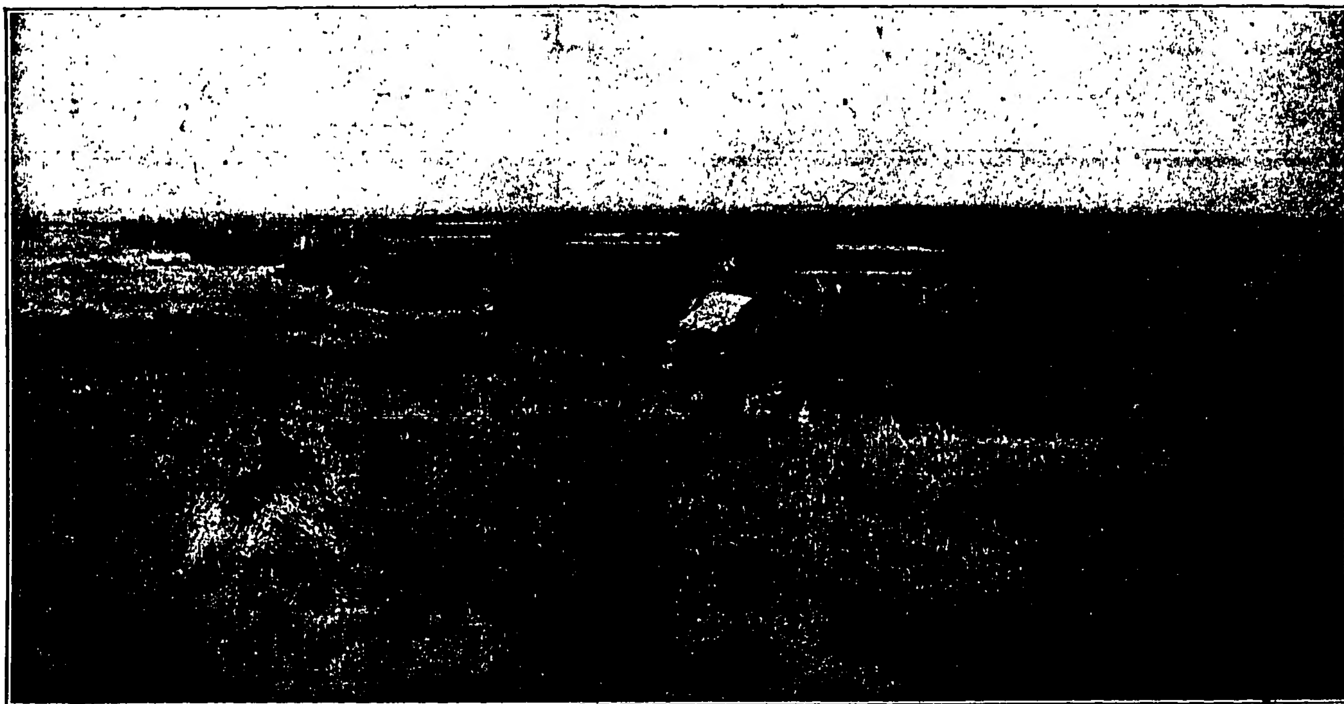
Canadian Pacific's Farme

i Drift

og

om Laan til Nybyggere.

Fremsendt af
The Canadian Pacific Railway,
Department of Natural Resources,
Land Branch 62-65 Charing Cross, London SW.
ved Selskabets General-Agent for Danmark
OLAF LASSEN,
Nyhavn. 19. Telf 4158. København.

Høst i Vest-Kanada.

Prærie-Provinserne i Vest-Kanada.

I Kanada er der endnu saa meget frugtbar Jord at faa til Købs, at Tusinder af Familier kan erholde billig Jord at nedsætte sig paa. Agerjorden er saa billig, at de kan købe den for de samme Penge, som der her i Landet skal svares i 3 Aar i Forpagtningsafgift.

Hvad der hindrer mange Folk, som rejser til Kanada, i at bosætte sig paa Landet, er Frygten for at blive for ensomme paa disse store, udstrakte Prærier, saa at der vil være for langt til deres nærmeste Nabo. Tillige har de heller ikke den fulde Forstaaelse af, hvor billig Jorden er. De er ikke rigtig klare over, hvor nemt det er at komme derover, og at Canadian Pacific's Dampskibe og Jernbaner med de sammensluttede Rejseselskaber gør det næsten lige saa let at tage til Kanada som at rejse til London.

Hensigten med denne Pjece er at paavise de Folk, som vil emigrere, hvorledes disse kan blive Ejere af en Farm i Vest-Kanada langs med Canadian Pacific Railway's Jernbanelinjer. Dette Jernbaneselskab ejer syv Millioner Akres Land, et Areal, paa omtrent Danmarks Størrelse, og altsammen god Jord, som venter paa at blive behandlet af Nybyggere. Jernbaneselskabet ønsker langs med dets Jernbanelinjer at faa saa mange gode Farmere som muligt, Farmere, som selv er Ejere af deres egen Jord og nære Naboer til hverandre, med større Byer og Landsbyer, Skoler og Kirker, akkurat som det er her i Landet.

For at lette Adgangen hertil, er det at Canadian-Pacific Railway har planlagt følgende to Fremgangsmaader:

A. Laan til Nybyggere.
B. Allerede anlagte Farme.

Der er ligeledes indført et Betalingssystem, hvorefter Købesummen kan betales i Rater i et Tidsrum af tyve Aar, saaledes at en Mand med en ringe Kapital kan begynde at drive en Farm paa 160 Akres Land, godt forsynet med Bygninger og Kvægbesætning.

Laan til Nybyggere.

Til Forstaaelsen af denne Plan lad os saa se paa følgende: **Hvad Jorden koster.** Priserne paa Jord retter sig efter

i hvilket Distrikt den ligger, og hvor nær den ligger ved en By eller en Jernbanestation. Jordens Bonitet spiller jo ogsaa en Rolle. I de vandrige Distrikter i det sydlige Alberta, hvor en svær Avling af Lucerne fremmer en fordelagtig Mejeridrift, kan Jorden koste op til 200 Kr. pr. Akre. Gennemsnitsprisen er imidlertid fra ca. 70 Kr. til ca. 100 Kr. pr. Akre. Canadian Pacific's Priser retter sig efter de i de forskellige Distrikter gældende. Men for at gøre det lettere for en Nybygger at drive sin Farm med en lille Kapital er det, at Canadian Pacific Railway er fremkommet med den omtalte Plan, hvor Betalingen kan finde Sted i Løbet af 20 Aar, og Renten beregnet til 6 %.

2. Bekostningen ved Opførelse af Bygninger og ved Opdyrkning af Jorden. En Mand ønsker ikke at bo med kun Himlen til Tag. Han ønsker et Hus til sig selv og Familien og at skaffe Ly til sit Kvæg. De Farm-Bygninger, som vil passe en Nybygger fra Danmark, vil, selv om der bygges efter det laveste Overslag, komme til at koste ca. 5400 Kr. og derover. Til Lettelse for Nybyggeren er Canadian Pacific Railway villig til at yde den reelle Nybygger et Laan af 7200 Kr., saaledes forstaaet, at Selskabet opfører Bygninger, sætter Hegn etc., pløjer Jorden og tilsaar den, saa at alle disse Arbejder vil komme til at svare til Laanet paa de 7200 Kr. Laanet tilbagebetales i Rater i Løbet af 20 Aar, og Renten er sat til 6 %. Bygningerne vil blive opførte under Ledelse af et af Canadian Pacific Railway's særlige Departementer, der paa Grund af sine Erfaringer angaaende Indkøb af Byggematerialier og Forhandling med Bygmestrene kan bygge baade hurtigere og billigere end Nybyggeren, som netop er ankommet til Landet. Selskabet har liggende et stort Antal Tegninger af Bygninger, passende for Kanada, og af hvilke Nybyggeren selv kan udvælge sig den, der bedst passer ham. Saa vidt som muligt vil Canadian Pacific Railway antage Nybyggeren til den gængse Løn at udføre de forberedende Arbejder paa Farmen, saasom Pløjning og lignende, hvilket alt bliver dækket af det omtalte Laan 7,200 Kr., saa at han selv kan overbevise sig om, at han faar fuld Valuta for Pengene.

3. Anskaffelse af Kvægbesætning. For at kunne forsyne en Farm paa 160 Akres Land i Vest-Kanada med den fornødne Kvægbesætning maa Nybyggeren være rede til at anvende 3600 Kr. I de Tilfælde, hvor Farmeren kan paavise at han er vant til at behandle Kvæg, er Canadian Pacific Railway villig til at hjælpe med et Laan af de 3600 Kr. paa den Maade, at det for dette Beløb vil anskaffe til Farmen fem eller seks Køer, otte eller ti Svin, et lignende Antal Faar og et Par Dusin Høns, alt omhyggeligt udvalgt af erfarne Kvægopdrætningsfarmere; Laanet bliver at tilbagebetale ratevis i Løbet af 20 Aar, og det forrentes med 6%.

I Henhold til denne nye Laaneplan, har Canadian Pacific Railway gjort det muligt for Dem med Held at kunne overtage 160 Akres Land i Vest-Kanada, naar De er i Besiddelse af en Kapital paa 3600 Kr. eller mere, og De har saaledes Udsigt til at blive Ejer af Farmen indenfor et Tidsrum af tyve Aar. Da hele Planen er lagt med det Formaal at fremme en tættere Bebyggelse, vil der derfor ikke blive langt til den nærmeste Nabo, og til Skoler, Kirker og Markedsbyer vil

der ikke være langt. Da Jernbaneselskabets Jorder ligger langs med Jernbanelinien, er der jo en nem Lejlighed til at sende Deres Produkter til Markedet. Jernbanefragterne for Landbrugsprodukter i Vest-Kanada er moderate, og de vil stadig blive billigere for Landmændene, efterhaanden som Trafiken forøges. Disse Jernbanetakster bliver kontrollerede af et kanadisk Regerings-Departement, som kaldes „the Board of Railway Commissioners".

Efter denne Plan om Laan til Nybyggere vil der ikke blive opført Bygninger, før Nybyggeren selv er ankommet til Landet, og har udvalgt sig sit Stykke Jord. For den Mand, som har Familie, og som ønsker at finde Bygninger opførte og alting i Drift, naar han ankommer, har Selskabet særlige

Farme i Drift.

Disse Farme er oprettede udelukkende for gifte Mænd, og Kolonierne er anlagte paa omhyggelig udvalgt Jord, der egner sig til blandet Landbrug (Kvæghold og Kornavl), hvilket er den Form den danske Landbruger er bedst kendt med. Farmene varierer i Størrelser fra 160 til 320 Akres, hver af dem er 50 Akres pløjet og harvet Aaret forinden Nybyggerens Ankomst. Det pløjede Stykke Land er tilsaaet — sædvanligvis med Havre, Hvede, Byg og Kartofler — tidlig om Foraaret, saa naar Nybyggeren ankommer, finder han alt i Orden, og der gaar saaledes ingen Tid til Spilde for ham. Han vil finde Farmen indhegnet, Brønde gravede, og et hyggeligt 4-Værelsers-Beboelseshus tilligemed Udbygninger til Kvæg og Avling er opførte. Det er Selskabets Erfaring, at Bygningerne og Forbedringerne paa disse Farme i Drift vil løbe op til en Sum af ca. 10.000 Kr. og derover, og de særlige Udgifter (over hvilke der gives et detailleret Regnskab) bliver tilføjet den opgivne Pris for Jorden + 5% til Betaling for Opsynet med Arbejdet. Købesummen for en Farm i Drift fra Aaret 1913 og senere hen vil kunne tilbagebetales ratevis i Løbet af tyve Aar; Renten er fastsat til 6% Som det er Tilfældet under samme Forudsætning og paa de samme Betingelser blive ydet et Laan af ca. 3.600 Kr. til Anskaffelse af Kvægbesætning. Paa Grund af det større Beløb, der er anvendt ved Oprettelsen af en Farm i Drift, maa Nybyggeren være i Besiddelse af lidt mere Kapital, fra 5400 Kr. og derover.

Det maa gøres klart, at med disse to Planer er det ikke Selskabets Hensigt at sælge Jord til Folk i det gamle Land, som ikke selv har undersøgt Forholdene. Canadian Pacific Railway vil kun sælge til Nybyggere, som personlig har inspiceret Jorden, erklæret sig tilfreds med den og som vil paatage sig at opdyrke den. **Det er ikke Meningen, at De skal købe Katten i Sækken!** Angaaende Farme i Drift vil der blive meddelt alle detaillerede Oplysninger til de Nybyggere, som ønsker at købe Jord efter denne Plan, og der vil være Farme, som er reserverede dem, til den afgørende Inspicering har fundet Sted. Ingen bliver anmodet om, i det gamle Land at købe en af disse kanadiske Farme. For Canadian Pacific Railway gælder det først og fremmest at faa tilfredse Nybyggere til at bosætte sig langs dets Jernbanelinjer det gælder for Selskabet ikke om at sælge Jorden

til en hvilkensomhelst Mand, som slet ikke har Interesse for Landbrug, og som ikke mener at kunne skaffe sig en god Levevej paa denne Maade. Det er vort Ønske, at den Farm De har udvalgt Dem, netop bliver en efter Deres Hjertes Begær.

Alt dette kan nu være meget godt for Farmerne, vil De maaske sige. Men hvor ser Jernbaneselskabet sin Fordel? Hvorfor stiller Pacific Railway alt dette paa Benene?

Svaret bliver, at det er en god Forretning for Selskabet at have dygtige Farmere med gode Kvægbesætninger og Bygninger langs med dets Banelinier. Canadian Pacific Railway nærer en saadan Tillid til Landets Frugtbarhed, at det ved at det alene deri har fuld Sikkerhed for Laan til Nybyggere. Det har gjort den Erfaring, at de mest fordelagtige Strækninger af dets Jernbanelinje er dem, der gaar igennem Egne, tæt bebyggede med Farme. Det er derfor med Glæde, at Selskabet agter at yde Laan op til et samlet Beløb af omtrent 324 Millioner Kroner til Hjælp for Nybyggere, og for derved at faa sine Landstrækninger i Vest-Kanada tæt beboede, vel vidende, at en Kapitalanbringelse i dette Øjemed er en god Forretning. Det er en god Forretning for Selskabet, og det er en god Forretning for Dem.

For nu at gøre det saa bekvemt som muligt for Dem at komme til Deres nye Hjem i Vest-Kanada, har Canadian Pacific Railway arrangeret det saaledes, at De, Deres Familie og Bohave med den største Omhyggelighed og med alle de Behageligheder, som der kan bydes Dem paa en saadan Rejse, vil blive befordret dertil for en moderat Pris med Dampskib og Jernbane. Dette kan i Særdeleshed siges at være Tilfældet med de af Selskabet ledede Rejseselskaber, bestaaende af Folk, som vil købe sig Jordejendomme, og som vil afrejse fra England med Canadian Pacific's udmærkede Dampskibe, der med visse Ugers Mellemrum vil afgaa til Kanada. Særlige Kahytter er forbeholdt disse Rejseselskaber. Særlige Vogne vil blive dem reseverede i Eksprestoget, og i nogle Tilfælde vil der for disse Nybyggere blive etableret Ekstratog, ligesom der ogsaa vil blive sørget omhyggeligt for de rejsendes medbragte Sager. Rejseselskaberne vil blive ledede af erfarne Førere, for hvis Tjenester der absolut ikke skal betales det mindste. Naar Rejseselskabet er ankommet til Bestemmelsesstedet, vil de lysthavende gratis blive befordret til de Landstrækninger, som vil findes passsende for Nybyggere. Selv efter at Jorden er købt ophører ikke Canadian Pacific Railway's Interesse og Omsorg for Nybyggeren. Selskabet har oprettet 25 Demonstrationsfarme paa forskellige Steder i de tre Prærieprovinser i Vest-Kanada, og gennem Bøger, Demonstrationer og praktiske Raad fra dets landbrugskyndige Stab, vil det gøre alt for at sætte Dem ind i Landbrugsforholdene i Deres nye Hjem.

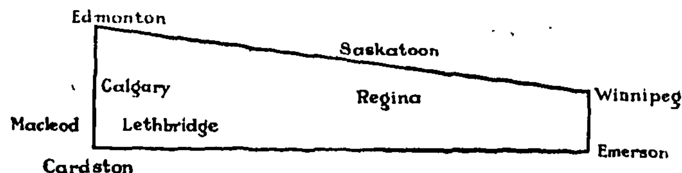
Det følgende er en kort Beskrivelse af Landet i de tre Prærie-Provinser Manitoba, Saskatchewan og Alberta.

Canadian Pacific Railway, Demonstrations-Farm.

Landets fysiske Beskaffenhed

Jernbanebæltet i Vest-Kanada, det vil sige den Del som er aabnet for Nybyggere ved Jernbanerne, er dannet som en Trekant, hvoraf Spidsen er brækket.

Der er omtrent 900 miles imellem Winnipeg og Calgary, medens Edmonton ligger mere end 300 miles Nord for Grænsen mellem de forenede Stater og Kanada. Calgary ligger lige ved Foden af Klippebjergene, og Banelinjen er jævnt stigende paa hele Ruten fra Winnipeg og Vest paa til Calgary. Winnipeg ligger 757 Fod over Havets Overflade, men Calgary derimod 3,328 Fod. De vestlige Prærier indenfor dette Jernbanebælte er faktisk inddelt i tre forskellige Plateauer, hvoraf det ene hæver sig over det andet. Det første Plateau svarer til Prærie-Provinsen Manitoba. Det andet til Provinsen Saskatchewan og det tredje til Provinsen Alberta. Men disse Plateauer er ikke ens beskafne. Som Regel er de sydlige Distrikter flade og træløse. De mellemliggende Distrikter har en mere parklignende Dannelse med Træer, medens Distrikterne Nord for Jernbanen gradvis gaar over til Skov.

Jordens Beskaffenhed.

Der er mange forskellige Slags Jord i Vest-Kanada. Der er fugtigt Land, som fordrer Dræning, og der er tørt Land, som fordrer Fugtighed. Der er rigt sort Muld og der er let sandet Jord, medens man af og til kan træffe paa Pletter af „sur Jord“, „Alkali-Pletter“ som de kaldes. Af den Grund er det, at Canadian Pacific Railway saa stærkt raader den vordende Nybygger til ikke at købe Jord i Vest-Kanada, førend han personlig har undersøgt den. Den største Del af Jorden er god, men selv den gode Jord har forskellige Egenskaber, saa at noget af den egner sig særligt til Kornavl, og andet til blandet Landbrug. Der findes ikke bedre Jorder i West-Kanada end dem, som tilhører Canadian Pacific Railway, som var det første paa Pladsen og udvalgte en Rute, der førte gennem den bedste Farmerjord. Selskabet kunde udsøge sig det bedste Land, og det har endnu syv Millioner Akres af dette udsøgte Land at tilbyde Nybyggere.

I West-Kanada er Jorden som Regel af følgende Beskaffenhed: 1) en sort Muldoverflade, bestaaende af Ler Sand og Dynd, fuldstændig gennemtrængt af Humus og rig paa Salpeter. Lagets Tykkelse varierer 6 Tommer til 1·9 Fod. Alle Slags Foderplanter vokser godt herpaa og bliver hurtig udviklede; 2) en Underflade bestaaende af graat Ler, sædvanlig iblandet noget Sand og undertiden tillige nogle Smaasten; 3) en haard Lerart af samme Substans som Nr. 2, men grovere og rigere paa Sten.

Høstarbejde i Vest-Kanada.

Sandsynligheden taler for, at disse vestlige Prærier en Gang i Fortiden har været overskyllet af en stor Indsø, som i Aarhundredernes Løb efterhaanden er tørret bort. Professor Shaw, den velbekendte Jordspecialist, som indgaaende har studeret Jordarterne i de tre Provinser, har oplyst følgende:

Den første Fod Jord i de tre Provinser Manitoba, Saskatchewan og Alberta er især mærkbar ved deres overordentlige Frugtbarhed. Den er mere værd end alle Minerne i Bjærgene fra Alaska til Meksiko, og mere værd end alle Skovene fra de forenede Staters Grænse til det arktiske Hav og dog er disse Skove af en uhyre Udstrækning. Og i Værdifuldhed derefter kommer Underlaget, som er tre Fod i Tykkelse. Underlaget er kun af sekundær Værdi for det øvre Lag, thi medmindre det førstnævnte er af en god Beskaffenhed, vil der ske en Forringelse af de sidstnævnte. Værdien af Overflade og det sekundære Lag kan ikke beregnes pr. Akre. Maalestokken for Jordens Værdi er dens Indhold af Salpeter, Fosforsalte og Kalisalte; med andre Ord Gødningsstoffernes produktive Kraft. Set fra dette Standpunkt er disse Jordstrækninger af en uhørt Værdi. Een Akre af Gennemsnitsjorden i Kanada er mere værd end 20 Akres af Gennemsnitsjord langs den atlantiske Kyst. Den Mand som den først omtalte Jord, kan frembringe 20 efter hinanden følgende Afgrøder, uden at Jordens Ydeevne er væsentlig forringet, medens den, som dyrker den sidst omtalte Jord, maa for at kunne faa en eneste Afgrøde, betale saa meget for Kunstgødning, at det halve Beløb, han betaler herfor blot til en Akre, vilde være tilstrækkeligt til at han kunde købe en Akre Jord i Vest-Kanada.

Klimatet.

Klimatet i Vest-Kanada er, paa Grund af dets fastlandsagtige Karakter, baade mere tørt og klarere end i Danmark som er udsat for de fugtige Vinde fra de omgivende Have. Vest-Kanada har varmere Somre og koldere Vintre, men Luftens Torhed bevirker, at saavel Kulden som Heden er lettere at døje. Dette tørre Klimat med kolde Vintre og varme Somre i Forening med den salpeterholdige Jord gør, at Vest-Kanada er det ideal Land for Dyrkning af den saakaldte „haarde“ Hvede, for hvilken Møllerne betaler saa gode Priser.

Det er ligeledes et første Klasses Klimat for Opdrætning af Kvæg, særlig af de Racer, som trives i Skandinavien, det er et meget sundt Klimat, som virker forfriskende og styrkende paa de Mennesker, som bor der. Den kanadiske Vinter er meget lig den i de schweiziske Turist- og Sportsegne herskende, og hvortil Tusinder af Englændere og andre Folk af andre Nationer søger hvert Aar for at styrke sig. Dette Vinterklimat er i Virkeligheden Farmerens bedste Ven. Den haarde Frost skørner Jorden, og den gaar ned i en Dybde af 5 til 6 Fod, saaledes at den skaffer Adgang ned til Ungrunden, og Jorden bliver saa porøs, at Gennemvandingen bliver fuldkommen, naar Tøvejret indtræder om Foraaret. De lange Solskinsdage om Sommeren bevirker en hurtigere Vækst af Kornet end i det gamle Land.

„Atter og atter“, siger Leo Thwaite, en Englænder, som var i Besøg derovre, „faar man det stærkeste Indtryk af Børnenes sunde Udseende. Saa stærke, sunde og lykkelige ser de ud, at i Stedet for de Masser af Landbrugs-Udstillinger, der finder Sted, vilde det gøre meget større Virkning at udstille en Del af disse Børn; saa vilde Folk ikke faa det mindst gunstige Indtryk af Kanada som et Kolonisationsland. Ingen Moder kunde undgaa at faa et stærkt Indtryk af disse Børns struttende Sundhed og deres Velbefindende i det hele taget.“

Nedenstaaende Tabel viser Gennemsnitstiden for Modning af Kornsorter i Vest-Kanada paa vel dyrkede Jorde:

Hvede . . .	112—120	Dage.
Byg (6radet) . .	97—100	„
„ (hvid, til Kreaturfoder . . .	100—110	„
Ærter . . .	110—112	„
Havre . . .	110—118	„
og tillige Hør, hvor der som Regel maa regnes med . . .	102	„

Den regnfulde Tid falder som Regel ind i Juni Maaned.

De sociale Forhold.

Skønt et nyt Land, findes her dog alle det moderne Livs Behageligheder. Det er kun faa af de vestlige Byer, der ikke har Vandværk, elektrisk Lys og Telefon. Provins-Regeringerne kontrollerer alle Telefonlinierne i disse Provinser, og Telefonnettet bliver stadig udvidet, efterhaanden som Landet bliver bebygget. Hotellerne er gennemgaaende hyggelige og renlige, og Magasinerne og Butikkerne i Landsbyerne er forsynede med alle de mange forskellige Ting, som de omboende Farmere har behov. Nogle af de store Varehuse, som f. Eks. Eaton's i Winnipeg har en stor Omsætning igennem Postforsendelser. Deres Kataloger findes i næsten hver eneste Farmers Hus, og ved Hjælp af den illustrerede Prisliste kan Farmerens Hustru forlange hvad hun ønsker. De større Byer er vel forsynede med Biblioteker og Læsesale, og i nogle Provinser er der oprettet cirkulerende Bogsamlinger, hvorved Landdistrikternene gratis kan faa Adgang til den bedste Læsning.

En Farmer med Familie i det vestlige Kanada.

Alle Byer, saavel større som mindre, har godt indrettede Hospitaler, der bliver understøttede af Regeringen og private, og det er kun faa af de smaa Byer, hvor der ikke findes et mindre Hospital. Der er tilstrækkeligt med Læger, og de kanadiske Sygeplejersker er saa fortringt uddannede, at de er efterspurgte paa det amerikanske Fastland.

Nybyggeren vil blive forbavset over at se de mange Motorvogne, som er i Brug i Vest-Kanada. Benzin og Petroleum er billigt, og mange Farmere er Ejere af Automobiler.

Lov og Orden opretholdes i Manitoba af det provinsielle Regerings-Politi, og i Saskatchewan og Alberta af det kongelige Nord-Vest beredne Politi, et af de fineste Korps i hele det britiske Kejserdømme.

Undtagelseslove.

Medens Loven ellers paabyder, at enhver skal betale sin Gæld, eksisterer der for Manitoba, Saskatchewan og Alberta en meget liberal Undtagelseslov, der gælder i saadanne Til-

fælde, hvor en Farmer, som ikke har Prioritetslaan i sin Ejendom, og som ved Uheld ikke er i Stand til at møde sine Forpligtelser, faar Lov til at beholde et vist Antal Heste, Køer, Svin, Fjerkræ, noget Bohave og Fødevarer og Foder for et Aar, saaledes, at en Farmer, der ikke har prioriteret sin Ejendom, og ved Uheld kommer i trykkende Gældsforhold, ikke kan sættes fra sit Hus og Hjem.

For de blinde og døvstumme og andre lignende uheldigt stillede Mennesker er der af Provinsregeringerne sørget godt ved Oprettelsen af forskellige Anstalter, hvor der af sagkyndige ydes dem al mulig Hjælp.

Gode Dagblade og Ugeskrifter udkommer i alle Byer i Vest-Kanada, og selv i de fjernest liggende og sparsomst beboede Egne udkommer der regelmæssigt i Markedsbyerne et Ugeblad.

Skoleundervisning.

En ottende Del af hele Prærie-Distriktet i Vest-Kanada er forbeholdt Skoleanlæg. Det giver et solidt Grundfond, som fremmer Opretholdelsen af et godt Undervisningssystem. Skolerne er ikke-sekteriske og bliver ledede i national Aand. Intet overrasker Farmeren fra det gamle Land mere, end Skolernes Størrelse i ganske smaa Prærie-Byer. De er som Regel de største og bedste Bygninger paa Stedet. Naar undtages en ganske lille Skat, er Undervisningen gratis, og hvad ikke maa glemmes, den er god og praktisk.

Paa Grund af den rigelige Understøttelse fra Regeringen, bliver Omkostningerne ved Skolernes Drift kun moderate. Enhver Lærer maa have sit autoriserede Lærerbrev i Orden; dette bliver udstedt af Staten. Der er fornylig blevet oprettet et skarpt Tilsyn med Skolerne, og disse bliver i Reglen inspicerede to Gange aarligt.

I Hovedtrækkene sker Undervisningen under følgende Forhold:

1. Stats-Tilsynet er upolitisk.
2. Rigelig Understøttelse fra Regeringen.
3. Smaa Skatter.
4. Praktisk Undervisning.
5. Tilsyn med Skolerne ved dygtige Embedsmænd.
6. Dygtige Lærerkræfter og ensartet Stats-Eksamen.
7. Gratis Tekstbøger til Eleverne.

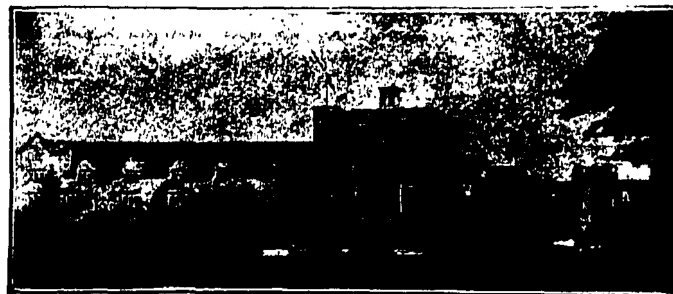
Højskoler og tekniske Skoler er oprettede i de større Byer, ligesom der findes Universiteter i Winnipeg, Saskatoon, Edmonton og Calgary. Alle Oplysninger angaaende Skoleforhold og Læreanstalter i Vest-Kanada findes i Pjesen „Undervisningsforholdene i Kanada", udgivet af Canadian Pacific Railway, og som vil blive sendt portofrit.

Kirker.

I ethvert nybygget Distrikt i Kanada er Kirken en af de første offentlige Bygninger, der bliver opført. Hvor Nybyggerne bor noget spredt, kan Gudstjenesten holdes i Skolehuset, medens det om Sommeren er almindeligt at holde den ude i det frie.

Den største Religionsfrihed hersker i Kanada. Der findes ingen Statskirke. Kristne Religionssamfund af næsten alle Slags findes her, men ude imod Vest er der en stærk Bevægelse fremme imellem de forskellige Sekter for at udjævne de forskellige Særpunkter, og for at forene sig til en fælles Gudstjeneste. Søndagen bliver helligholdt lige godt som i der gamle Land. De Kirker, som har de største Menigheder er Methodisterne, Presbyterianerne, den engelske Kirke, Baptisterne, Kongregationalisterne og de romersk katholske.

I Byerne spiller de kristelige Foreninger for unge Mænd og Kvinder en betydelig social Rolle.

Universitetet i Saskatchewan ved Saskatoon.

Skatterne.

Fom Følge af de liberale Fordele, Kanadas Regering har tilstaaet de forskellige Provinser, er Skatterne i Vest-Kanada yderst ringe. Regeringens Indtægter indkommer udelukkende ved Indførselstolden. **Der er ingen Indkomstskat.** Gouvernementerne i de tre Prærieprovinser har paalignet en ubetydelig Skat som en Hjælp til Dækning af Skolevæsenets Udgifter, ligesom der ogsaa er smaa kommunale Skatter. **Der er ingen Fattigskat,** af den simple Grund, at der ikke eksisterer nogen Fattig i disse Provinser. Alle Bygninger, Forbedringer, Kvægbesætning o. a. er fri for Beskatning i Landdistrikterne. Det er kun Jorden, som der skal svares Skat af, og denne bliver paalignet efter Skalaen for uopdyrket Jord. **Farmeren faar saaledes fuldt Udbytte af de Forbedringer, han foretager paa sin Jord.**

Landbrugets Stilling i Vest-Kanada.

Vest-Kanada er nu godt kendt som det største Hvededyrkende Land i Verden, særlig gælder dette for de „haarde" Varieteter, der opnaar gode Priser hos Møllerne. Men Vest-Kanada byder ogsaa glimrende Vilkaar for det blandede Landbrug, hvor baade Kvægavl og Korndyrkning drives under eet. Farmeren, som udelukkende befatter sig med Hvededyrkning, kan i de gode Aar have store Indtægter, uden at det koster ham noget videre Arbejde. Men enhver praktisk Farmer ved ogsaa, at der, ligesom i andre Lande, gives daarlige Aar saavelsom gode, saa det maa vel siges, at den sikreste Drift er blandet Landbrug, og som i det lange

Løb betaler sig bedst. Skulde Hveden faa Frost, er det alligevel et udmærket Foder til Svin, og Svineavl i Vest-Kanada betaler sig godt. Hal Carleton, en Nordfolk Farmer, som nu er bosiddende i Alberta, siger: „Jeg regner ikke mere med saa og saa mange bushels pr. Akre, men beregner efter saa og saa mange Svin pr. Akre."

Selv om vi derfor i det følgende overvejende vil befatte os med Beskrivelsen af Hvededyrkning, hvilken Drift altid vil være Hovedfaktoren i Vest-Kanadas Agerbrug, vil vi dog tillige beskæftige os med Kvægavl og blandet Drift.

Er det nødvendigt for den ny ankomne Farmer at have Erfaring i kanadisk Landbrug?

Professor Elliott, som Leder af Canadian Pacific Railway's Departement for Demonstrationsfarme skriver følgende: „Adskillige erfarne og dygtige Landsmænd har sagt til mig, naar der var Tale om at de vilde nedsætte sig som Farmere i Kanada, at de synes det var bedst de forinden arbejdede et Aars Tid paa en kanadisk Farm. Til disse Mænd har jeg sagt, at det var aldeles unødvendigt. Grundreglerne for Agerbrug er de samme overalt. Der gives naturligvis enkelte Afvigelser i Klimatforholdene saasom angaaende Nedbøren, Jordforholdene etc., der kan foraarsage en lille Forandring fra Driften i det gamle Land, men den virkelig praktiske Landmand har af den Grund ikke nødig at holde sig tilbage fra at overtage en Farm i Kanada. Det vigtigste er, at den nye Farmer maa være klar over at han ikke kan være inde i alle Driftsformer i det nye Land. Et godt Raad er det, at man i det første Aar skal holde sine Øjne og Øren godt aabne og sin Mund godt tillukket. Læg nøje Mærke til den Mand, som i Deres Distrikt driver sin Jord bedst, og vær ikke bange for at spørge om Besked. Dette behøves ikke at anses for Dumhed hos den nye Mand, men snarere som et Bevis paa god, sund Forstand. Sæt Dem i Forbindelse med de forskellige af Regeringens Landbrugsafdelinger og læs en god Landbrugstidende, som omhandler Agerbrug i Deres Distrikt. Saaledes vil der intet være til Hinder for, at Farmeren skal faa Held med sig.

Hurtighed.

„Der er een Ting, den nye Farmer absolut maa huske paa, naar han bosætter sig i Kanada, og det er, at naar Foraaret bryder frem, at det da gælder for ham at være rap paa Haanden. Jeg vil ærlig tilstaa, at det er særlig i denne Henseende, at det kniber for den nye Farmer i det første Aar eller to. Naar man imidlertid har set Forholdene i det gamle Land, kan man bedre forstaa denne Mangel paa Hurtighed, som for Kanadiere synes at være en Fejl. I det gamle Land har jeg set Roer staa paa Marken saa sent som den 20 December. Nu vilde saadant være en komplet Umulighed i Kanada, thi der indtræffer ofte Frosten ved den 10.—15. November, saa at alt Markarbejde maa standse, saa at hvad der af Roefrugter staar paa Marken efter den Tid, er saa at sige værdiløs. Jeg kan derfor saa udmærket godt forstaa, at Farmeren fra det gamle Land i Begyndelsen ikke er rigtig klar over, hvorfor Kanadieren har saa travlt med at faa Avlen i Hus, inden Frosten kommer. Efter det første Aar vil Nybyggeren imidlertid ogsaa have forstaaet Nødvendigheden af at skynde sig, lige saa godt som sin kanadiske Fætter. Det gælder ogsaa om at være hurtig om Foraaret, for saa snart Jorden er optøet 3 á 4 Tommer maa man skynde sig med at faa Foraarssæden lagt. For jo tidligere om Foraaret der tages fat, jo større er Udsigten til at faa indhøstet inden Vinteren melder sig.

Hvad Kanadieren bestiller om Vinteren.

Der er Tusinder af Nybyggere i Vest-Kanada, der er begyndt under smaa Forhold, og som Følge deraf kun har forholdsvis lidt at tage sig for i de fire eller fem Vintermaaneder. Imidlertid er der for den Mand, der har den fulde Følelse af, at han arbejder for sig selv, en Trang til at naa til et godt Resultat saa hurtigt som muligt, og han vil derfor med Interesse og Iver tage sig af sine Malkekøer, Slagterikvæg, Svin, Faar, Fjerkræ etc., og selv om han er begyndt i det smaa, vil han Aar for Aar se sin Besætning forøget. Thi Ungkvæg trives fortræffeligt i Kanada, og førend han selv rigtig veed det, har Nybyggeren faaet nye Stalde og Lader, og flere Heste, Køer og Svin, saa at han nu vil faa fuldt op at gøre hele Vinteren. Den Mand, som er i Besiddelse af Kapital, vil naturligvis hurtigere naa til dette Resultat; sker det ikke det første Aar, vil det sikkert ske i det andet, at han har faaet fuld Besætning, og naar han tilmed har Forstaaelsen af, at ethvert Arbejde han foretager sig, og at enhver Fork fuld af Foder vil forøge hans Velstand, vil der ikke levnes ham Tid til Ledigang om Vinteren.

Hvededyrkning.

En Kommission af fremragende skotske Landmænd besøgte Vest-Kanada for nogle Aar tilbage, og udsendte en Rapport, som viser, hvor imponerede disse praktiske Farmere fra det gamle Land vare blevne ved at se Forholdene i Vest-Kanada.

Foraarshvede.

Foraarshveden er Præriefarmerens vigtigste Kornsort, og den bedst kendte Varietet er „Red Fife". Den synes at passe bedst til Jorden og at overgaa alle de andre Varieteter. De fleste Farmere i Kanada er kommet til den Erfaring, at det er bedre at holde sig til de faa Standard Varieteter, som har staaet deres Prøve, end at prøve en Mængde ny, og den bedste Vej at gaa, er den at foretage et omhyggeligt Udvalg af de gamle Varieteter og at drive dem i Kultur. I adskillige Aar er der gjort et stort Arbejde for at fremme Dyrkningen af tidlig modne Varieteter. Det har været temmelig vanskeligt, men Varieteter som Preston, Huron, Stanley og Percy har faaet det Ry at forene en rigelig Høst med en god Kvalitet

En Hvedemark i Vest-Kanada.

og tidlig Modning. Jo længere Nord paa, jo kortere bliver Modningstiden, thi Sommerdagene ere længere, og en hurtig modnende Varietet vilde forøge Produktionen betydeligt. Paa dette Omraade ligger Canadian Seed Grower's Associations Arbejde. Et Medlem af dette Selskab lægger sig efter en særlig Varietet, f. Eks. „Red Fife", og forsyner sig med et saa stort haandsorteret Kvantum, at han kan tilsaa en kvart Akre. Naar det er modent, bliver de mest typiske Aks af de mest typiske Aks af de største og kraftigste Planter frasorterede, tilstrækkelig til næste Aar at kunne tilsaa en kvart Akre. Kan han, efter i tre Aar at have dyrket en speciel Varietet opfylde de Krav, Selskabet stiller til en fin, kultiveret Hvede, faar han sin Varietet indregistreret af Selskabet.

Regeringen understøtter Selskabet med Pengemidler, saa det vil tillige heraf kunne ses, hvilken praktisk Hjælp Regeringen her igennem yder Farmerne.

Saatid og Indhøstning.

Hvede-Farmeren foretrækker at bryde Jorden mellem Begyndelsen af Maj og Slutningen af Juni. Grunden hertil er tydelig nok. En god Høst er i Kanada ofte afhængig af Jordens Fugtighedsindhold, og naar Jorden bliver godt pløjet tidlig paa Aaret, kan den optage al den gode Regn, og der bliver saaledes to Aars Fugtighed, der kommer den første Høst tilgode. Om Foraaret er det af yderste Vigtighed at

faa tilsaaet, lige saa snart Vejret tillader det. Saatiden er fra 10. April til 1. Juni, og der anvendes fra $1^1/_4$ til 2 bushels pr. Akre. Efter 112 á 120 Dages Forløb er Sæden klar til Mejning, og det endelige Resultat faas fra Tærskeværket, og bliver beregnet efter det Antal Akres, som er aftærsket. Alle Tærskeværker, enten lejede eller Ejendom, er registerede, og der skal sendes Indberetning om det Antal bushels, der er tærsket, og fra hvormange Akres. Dette bliver igen kontrolleret af Jernbaneselskabet og Hvedeelevatorerne, saaledes at den største Nøjagtighed fremkommer.

Høsttiden er en travl Tid i Kanada. Mejningen foregaar selvfølgelig overalt med Mejemaskiner, de saakaldte „Bindere“ af en Bredde af fra 7 til 8 Fod, og de bliver trukket af 4 Heste. I det hele og store foregaar Tærskningen ude paa Marken lige efter Mejningen, og Tærskeværkejerne har som Regel nok at gøre med at opfylde deres Forpligtelser. Paa Tærskemaskinen er indrettet en „Selvføder“, saaledes at der spares Folk til at lægge Avlen i Maskinen. Roterende Knive overskærer Neg-Baandene; to Vogne kan blive aflæssede samtidig, og Negene bliver hurtig tærsket fra, og Straaet, som bliver skaaret itu af Knivene, bliver sammen med Avnerne ved en stærk Rensemaskine blæst igennem en Tragt ud i en stor Bunke; Kærnen bliver ført op gennem Elevatorer, og automatisk udvejet i $^1/_2$ bushels og derefter ført videre ud i Vogne, klar til at modtage Kornet.

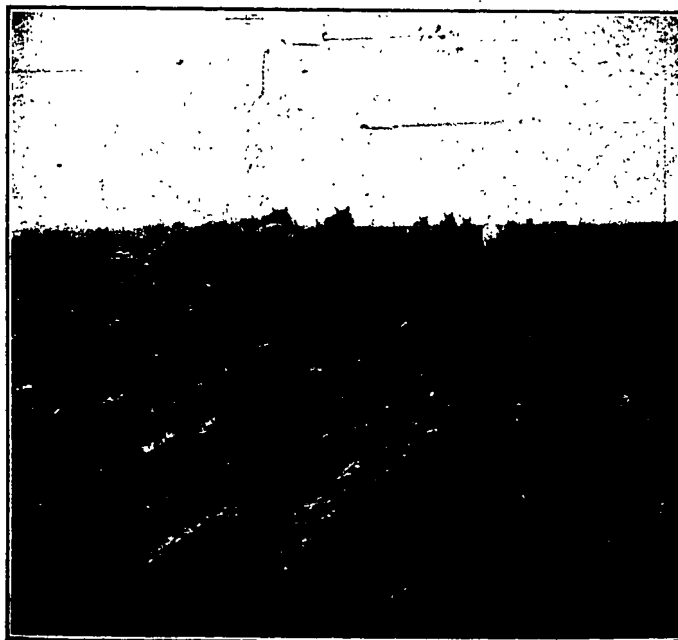
Naar Vognen er fuld, bliver den kørt til den nærmeste Jernbanestation for at Kornet kan blive forsendt videre, enten til Markedet eller til en af de store Elevatorer, som er karakteristiske for Landet derovre, og kan opmagasineres her, til der kan opnaas højere Priser. Alt dette Arbejde kun et Minimum af Tid og Arbejdskraft. Der fordres kun Hjælp af en Maskinassistent og en Fyrbøder, samt to Mand til at læsse Negene af Vognene. Gennemgaaende kan der paa denne Maade aftærskes fra 1200 til 1500 bushels pr. Dag, ja undertiden kan der naas op til 2000 bushels. Udgifterne til Tærskning varierer efter de forskellige Distrikter.

Arbejdsomkostningerne pr. Akre for den første Afgrøde stiller sig saaledes:

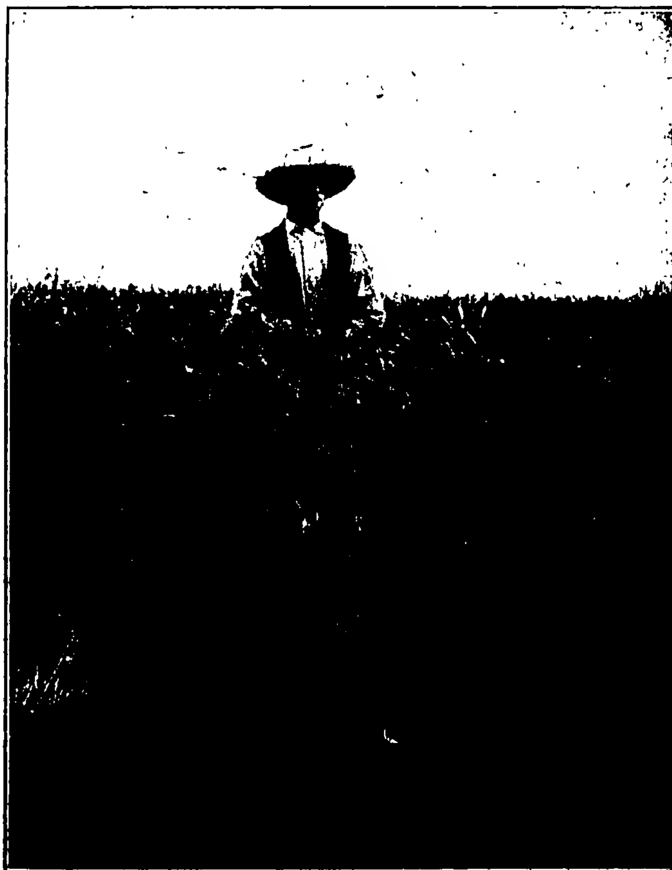
Brydning af Jorden, Pløjning etc.	Dol.	5,95
Tilsaaning	„	0,50
Harvning 2 Gange	„	0,35
Sædekorn — $1^1/_2$ bushels à ca. 90 cents pr. bushels	„	1,35
Mejning, lad os sige 19 bushels.	„	0,40
Bindetraad	„	0,30
Samling af Negene	„	0,20
Folkekost og Befordring af Korn	„	0,05
Tærskning — 19 bushels è 9 cents	„	1,71
Tilsammen:	Dol.	10,81

Ovennævnte Udgifter er ikke alene omhyggeligt beregnede men de er ogsaa blevne stadfæstede af en Farmbestyrer, der en Gang havde Sæde i den offentlige Kommission, og denne Farmer har drevet Agerbrug i Kanada i de senere Aar, og de nævnte Udgifter maa endda anses for et Maksimum. Heraf vil det ses, at der for den første Høst vil blive en

Udgift af Dol. 10,81 pr. Akre. Udgifterne til den paafølgende Høst vil kun andrage Dol. 6,71, da Farmeren, i Stedet for at skulle bryde Prærie-Jorden, som første Gang med en Bekostning af Dol. 5,95 pr. Akre, nu kun behøver at overpløje Stubjorden, hvad der kun vil koste ham Dol. 1,85. Profitten beror for en stor Del paa Hvedepriserne. Vi vil sætte Gennemsnitsprisen til 80 Cents. Priserne har været meget lavere, de har ogsaa været meget højere, men da Tendensen for en Aarrække frem i Tiden synes at skulde blive stigende, tror vi ikke, at nogen vil kunne have noget at indvende mod denne Prisnedsættelse. Resultatet bliver tilsyneladende en Avance af Dol. 4.39 pr. Akre i det første Aar, og Dol. 8,49 det andet Aar. Denne Avance er imidlertid kun tilsyneladende, for vi har endnu ikke fradraget Forrentningen af Kapitalen, der er sat i Jorden, Besætning og for Indhegning, ikke heller for Udgiften til Mænd og Heste i den Tid af Aaret, hvor deres Arbejde ikke behøves til Hvededriften. Ikke heller har vi taget den Jord med, som ligger brak. Tager vi imidlertid alle disse Forhold i Betragtning, selv ikke en Gang mulig Tørke eller Frost udelukket, saa maa det siges, at der ligger en god Fremtid for Manden med den lille Kapital, og at Udsigterne er glimrende for en Mand med en god Forstand og gode Pengemidler.

Pløjning i Vest-Kanada.

En Kornmark.

Afsætningen af Hveden.

I Kanada bliver alt Korn solgt efter en bestemt Kvalitetsskala, som er fastsat ved Lov. Inspektørerne, som bliver udnævnte af Regeringen, bestemmer Kvaliteten af det Korn, der gaar ud af Landet.

Magasin-Kommissionæren, hvis Kontor er i Winnipeg, Manitoba, er ligeledes ansat af Regeringen. Det er ham forbudt at have private Spekulationsinteresser i Hvedehandelen. Efter Loven er det hans Pligt altid at have fuldstændig Oversigt over Hvedemarkedet, saa at Farmerne kan faa den højeste Pris for deres Produktion.

Næsten alt Kornet fra Manitoba, Saskatchewan og Alberta gaar igennem Elevatorerne i Indlandet. Nogle af disse ejes af Farmerne, men Størstedelen er i Hænderne paa Kornhandlere og de store Møller. For at kunne være Kornhandler i Kanada, fordres der Bevilling fra Myndighederne, og der maa af dem stilles en vis Garanti; dette sikrer saaledes Farmeren fra Tab i Tilfælde af uærlige Transaktioner fra Kornhandlerens Side. Det er kun faa Stationer i Kanada, hvor der ikke findes een eller flere Elevatorer.

En Farmer kan aflevere sit Korn ved Elevatoren og faa det kontant betalt, eller, hvis han ønsker at holde sin Hvede tilbage en Tid med det Formaal senere at opnaa højere Pris, kan han aflevere det til Kornmagasinet, og der vil saa blive ham udleveret en Magasinkvittering, hvor han staar anført som Ejer af saa og saa mange bushels Hvede, leverede til Magasinet, og af hvilken Kvalitet det er. Eller, skulde han foretrække at indlade sit Korn direkte i Jernbanevognen, uden at ville have det fort til Elevatoren, kan kan ogsaa gøre det. Selv den Farmer, som kun har nogle faa Hundrede bushels at sælge, kan faa det afsendt paa forskellig Vis. Indladningsperroner, hvorfra Farmeren kan læsse sit Korn direkte i Jernbanevogne findes saa at sige overalt, hvor Korn afsættes, i den Hensigt at lette Hvedehandelen. Ifølge Loven er Jernbaneselskaberne forpligtede til ved enhver Station, hvorfra der forsendes Hvede i hele Jernbanevogne, at lade bygge Indladningsperroner. Der staar endnu et Afsætningsmarked aabent for ham. Ved forskellige større Stationer (omkring ved 55) findes der Møller, som modtager saavel Hvede som Havre, hos hvilke Farmeren kan sælge sine Produkter, cm end disse Møller kun kan modtage forholdsvis smaa Kvanta, sammenlignet med den kollossale Afsætning til Øst-Kanada De forenede Stater og Europa.

Hvedepriserne er i høj Grad afhængige af, hvad der noteres i Liverpool paa „frit ombord" Betingelser. Storbrittanien er Verdens Hovedaftager af Fødemidler af alle Slags.

Hesteavl.

Til Trods for det store Antal af saavel Motor- som Dampmaskiner der anvendes baade til Pløjning og Indavling, er Begæret efter gode Arbejdsheste i stadig Stigen. Dette betyder, at Arbejdsheste er temmelig dyre for Nybyggeren at købe, men tillige, at Opdrætning af Heste betaler sig godt. Gennemsnitsprisen er omkring ved 1450 Kr. for et Par stigende til 1800 Kr. for et Forspand 5—6 Aars Heste. Der findes af Racer Clydesdales, Percherons, Shires, Belgiere og Suffolk Punches; af disse Racer er Clydesdales de mest udbredte, derefter kommer Percherons. Hermed følger en Udtalelse af en Kommission af skotske Farmere angaaende Hesteavlen:

„Hesteopdrætningen i Kanada gaar i et sundt Spor, og mange Opdrættere har frembragt smukke Stammer, omend hovedsagelig ved indførte Dyr. En særlig udmærket Undtagelse var Tilfældet paa Hr. Russell H. Fabers Farm i Hillcrest ved Regina. Alle hans Hopper er opdrættede i Kanada, og der er ikke mange i Danmark, som kan fremvise en smukkere Stamme af Clydesdales-Hopper end ham. Seks af dem er faldne efter „Baron's Pride" ved Baron's Gem (10974). Disse Hopper er velkendte Præmievindere over hele

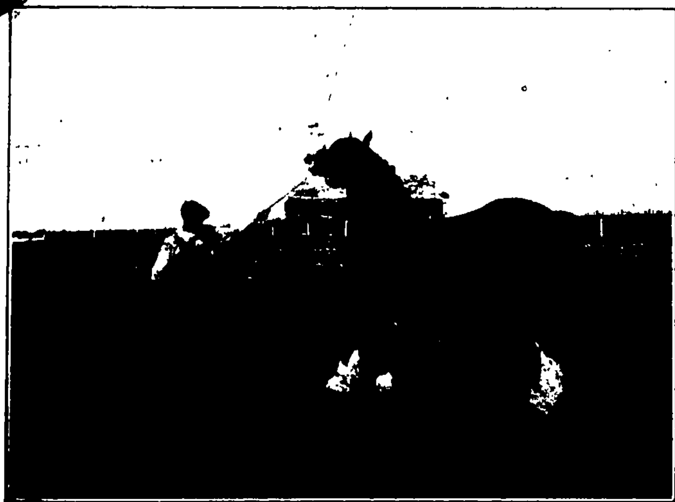
Vest-Kanada, og er en yderligere Belæring om, hvad der kan opnaas ved kyndigt Udvalg af Dyr og en omhyggelig Opdrætning.

„De fleste Folk er endnu ikke kommet til Forstaaelse af, hvor fordelagtig Opdrætning af gode Heste af bestemte Stammer er. Landet er ligesom skabt til Hesteopdrætning, baade hvad Klimaet og Jorden angaar. Den Tid er nu forbi, da en Farmer kan købe et Spand Heste billigere end selv at opdrætte det. Der er et stort og stadigt stigende Marked for gode Byheste, og denne Hesteavl koster ikke mere end at opdrætte de tarvelige Dyr. Denne Kendsgerning bliver stadig indprentet Farmerne af Talere ved Moderne og af Konsulenter, og vil ogsaa bære rig Frugt i Fremtiden.

„En af de største Opdrættere i Calgary Distriktet har udtalt, at Omkostningerne ved Opdrætning af en fire-Aars Hest vilde beløbe sig til 180 Kr. I Øst-Kanada maa Beløbet forhøjes til 360 Kr. De herskende Priser i Byerne og i British Columbia for 5—6 aarige Heste varierer mellem 1100 og 1500 pr. Stk. I Winnipeg opnaas der endog en Pris af 1800 Kr.

Ride- og Køreheste.

Den fuldkomne Type paa en Traverhest staar Kanadierens Hjerte nærmere end nogen anden Hest, og ingen anden bliver saa omtalt og diskuteret. De bedste af deres Egenskaber kommer frem paa Traverbanen. Ikke alene i alle Købstæderne, men næsten ogsaa i enhver større Landsby er der anlagt en Traverbane, forsynet med alt Tilbehør, baade Tribuner og Dommerpladser. Som Regel finder Travløbene

Champion Clydesdale Hest.

Champion Hackney Vogn.

Sted ikke blot en enkelt Gang om Aaret, men ogsaa hvert halve Aar eller hvert Fjerdingaar.

Ride- og Kørehestene ere udmærkede. De fleste af dem synes at have Fuldblod i sig. Ikke faa af dem anvendes til Luksuskørsel. Kommissionen var overalt fuld af Beundring over disse smukke Heste. De ere bekendte for deres Hurtighed, Udholdenhed, Opvakthed og at være nemme at behandle. Overalt blev de kørte af Damer, uden at det voldte den mindste Vanskelighed, og deres sikre Ben var beundringsværdige. Stamheste, Køreheste, Jagtheste og Ponier bliver opdrættet med Omhyggelighed efter hvad der fordres af disse Racer af Køberne. Omtrent 75 % af Hestene i Kanada er af en lettere Race.

Kvægavl.

Hovedracerne af Kvæg i Kanada er Korthorns og Hereford. Der findes ogsaa nogle faa Samlinger af det kullede Aberdeen Angus og Galloways Kvæg, medens der tillige er indført Jersey-Holstener og Ayrshire Køer i Mejeridistrikterne. De skotske Farmeres Kommission kan meddele følgende, som den vordende Nybygger kan høste god Erfaring af:

„Fodringen at og Foderet til Kvæget maa naturligvis rette sig efter Klimaet, og adskiller sig ikke saa lidt fra Metoden i Danmark. Det fugtige og varme Foraar og den tidlige Sommer fremmer en hurtigere og tidligere Vækst end hjemme i Europa, og der fremkommer en Overflødighed af Græsning og Foderplanter. Den paafølgende tørre Periode bevirker, at Høhøsten falder tidlig ind, og Høet er af en fortrinlig Kvalitet. Indtræder der nu og da særlig stærk Tørke, kan det blive noget sparsomt med Græs, og det kan derfor være nødvendigt at skaffe sig en Reserve af de mere dybtvoksende

Planter som Lucerne. Rødkløver, grøn Majs eller grøn Havre og nogle Kaalarter. Den Tusinhovede „Kale" (en Art Spidskaal) synes ikke at blive dyrket meget, men maa anses for en fordelagtig Foderplante under saadanne Perioder. Paa den temmelig regnløse Prærie kan Græsset i denne Periode synes vissent og ikke egnende sig til Foder, men selv i denne Tilstand, viser det sig ikke alene at kunne give tilstrækkelig Næring til at holde Liv i Kreaturer, men at disse, baade Kvæg og Heste, tillige kommer i første Klasses Foderstand. Der fordres imidlertid hertil et temmeligt betydeligt Areal af henved 20 à 30 Akres til hvert Kreatur, men „Plads" er der ikke Mangel paa i Kanada. I de Distrikter, der er rigere paa Regn og hvor den falder mere fordelt, kan der med Held dyrkes Turnips og hvide Runkelroer, og i saa Tilfælde er der ingen Vanskelighed ved at holde Kvæget kraftigt fodret Vinteren igennem, da man jo saa foruden har Høet at kunne fodre med."

Regeringen opmuntrer til Forbedring af Racerne ved at yde Hjælp til Afholdelse af Dyrskuer overalt i Landet. Der er et fortræffeligt Marked for Kvæg. Foruden det lokale Forbrug, møder Agenterne for de store Eksportfirmaer og køber op i store Partier. Hovedmarkedet for Kvæg i Vest-Kanada er Winnipeg. Store Kvægfolde er byggede, og Kreaturkommissionærerne køber bogstaveligt ethvert Stykke Kvæg, der bliver dem tilbudt.

Foruden „The Range Cattle Trader's Association", er der en Forening af Opdrættere af Stamkvæg, som bærer Navnet „The Alberta Cattle Breeder's Society". Denne Forening afholder hvert Foraar et stort Dyrskue, og Salget af Bedækningstyre ved disse Dyrskuer er omtrent det største i hele Kanada. Opdrætterne har med Interesse og Forstaaelse importeret nogle gode Tyre og Køer for at forbedre deres Besætning. Der er mange Samlinger af Stamkvæg spredte omkring i Landet. To af de mere berømte Besætninger af 1ste Klasses Korthorns findes i Nærheden af East-Selkirk og tæt ved Carberry, og er velkendte af Korthorns-Opdrættere i hele Verden.

Calgary i Alberta er Stedet, hvor den største Auktion i hele Verden over racedyrket Kvæg foregaar. Den finder Sted hver Aar i April Maaned, og ved denne Lejlighed mødes Kvægopdrættere fra fjern og nær for at købe Tyre og besørge andre Forretninger. Korthorns, Herefords, kullede Angus og Galloways-Tyre anvendes mest til Opdræt af Slagtekvæg, medens Holstenere og Ayrshires anvendes med Malkekvæg for Øje.

Mejeridriften.

„Mejeridriften", siger den udsendte Landbrugs-Kommission, „skylder sin fremtrædende Stilling i Kanada, at der, saa at sige ikke er en Plet i Landet, hvor der ikke er gunstige Betingelser for dens Trivsel. Alle Steder vil Køerne kunne

Præmiekvæg i Indian Head.

trives fortræffeligt, og, naar de bliver passede ordentligt, give et godt Udbytte. Der er ikke en Provins, hvor der ikke findes Mejerier, og det er godt for Kanada, at det er saaledes. Som Hvededyrkningen bliver praktiseret, tærer den for meget paa Jordens Kraft og er en for ensidig Avl til at kunne vare evig, selv paa de rigeste og jomfrueligste Jorde. I Manden, der vil lægge sig efter Malkekvæg, ser man allerede nu den mest passende og selvfølgelige Afløser af Hvededyrkeren. Denne Tendens er allerede mærkbar omkring i Hvedebæltet, og vil tilsidst blive den overvejende, saa at Kanada i Tidens Løb vil blive Verdens største Mejeriland.

Den Farmer, som høster det bedste Udbytte af sine Malkekøer, er ham, som kan afsætte sin Mælk i Smaasalg i Byerne. Der er intet, der hindrer ham heri; han har billige Køer, billigt Foder og faar en god Betaling for sit Produkt. I Modsætning til sine Naboer, som leverer Mælk til Mejerierne, maa han sørge for at kunne skaffe rigeligt med Mælk hele Aaret rundt, og maa derfor sørge for at have et godt Forraad af Vinterfoder liggende. Derfor bliver Høavlen af saa stor Vigtighed, og danner Grundlaget for hans hele Bedrift. Fodringen kan ganske vist være forskellig i de forskellige Distrikter, men overalt, hvor der lægges an paa Malkekvæg, anses Høet for Hovedfoderet om Vinteren. Nogle Farmere giver ikke deres Køer andet end Hø, men den driftige Mand, særlig ham der sælger sin Mælk i Byerne, anvender ekstra Fodring hele Aaret. En Mælkefarmer, tætved Calgary i Alberta, har angivet sin Fodring saaledes: To Knipper Havrestraa, rigeligt med Præriehø, ca. 20 Liter Bærme og, hvis Køerne kun gav lidt Mælk, noget Klid og knust Havre. Han tilføjede, at sidste Aar fangede hans Havre Frost, og blev anvendt til Fodring af Kreaturerne. Om Sommeren havde hver af hans Køer to Akres til Græsning og fik tillige ca. 20 Liter Bærme hver Dag. Han betalte fra Kr. 4,50 til Kr. 5,40 pr. Ton (lidt over 1000 Kilo) for Bærme, men saa havde han ogsaa en Kørsel af 5 Mil (her i denne Beretning, som overalt i dette Skrift, er der ment engelske Mile, en engelsk Mile = en Fjerdingvej dansk); han beregnede sit Præriehø at staa ham i Kr. 9,50 pr. Ton, naar han tog det direkte fra Marken, og i Kr. 19,00, naar han skulde tage det fra Stak. Det kan tilføjes, at dette Hø er kort og traadagtigt, men at det tillige er et godt Foder og meget yndet af Kreaturerne. I de nyere Distrikter kan man faa næsten alt det Hø man vil for kun Omkostningerne ved Høslæt og Bjergning. Mælken fra denne Farm blev solgt i Calgary for Kr. 1,35 pr. Gallon (en Gallon er omtrent 4 Liter); der var en Besætning af 78 Køer, og næsten alt Arbejdet blev besørget af Familien. Ejeren af Farmen, en Dansker, i Besiddelse af Dygtighed paa dette sit nationale Arbejdsfelt, vil aabenbart blive en velstaaende Mand i Løbet af kort Tid. Nedenfor giver vi nogle Uddrag af Calgarys Politivedtægt.

1. Mælkesælgere i Calgary maa løse Bevilling, som koster 2 Dollars om Aaret for Byens Borgere og 4 Dollars for Ikke-Borgere.
2. Ingen Bevilling bliver udstedt førend Sundhedspolitiet har set og approberet Mælkeridriften paa Farmen.
3. Politiet kan, naar det findes begrundet, annulere Bevillingen.

„Rosalind", en Præmieko fra Kanada.

4. Mælk, som indeholder mindre end 3 % af Fedtstof og mindre end 11½ % af faste Stoffer, maa ikke sælges.
5. Fløde indeholdende mindre end 18 % Fedtstof, maa ikke sælges.
6. Første Gang Overtrædelse af Punkt 4 og 5 finder Sted, kan være ensbetydende med Tab af Bevillingen; sker det anden Gang vil den fortabes.
7. En Bevilling, der er mistet, kan først fornyes efter 6 Maaneders Forløb.

Ved de forskellige Provinsregeringers Hjælp er der overalt i de vestlige Provinser bygget Andelsmejerier, som letter Farmerne ude i Landet til at faa afsat deres Mælk. Af de skandinaviske Nybyggere, der har bosat sig i Kanada, er de komne bedst efter det, som har lagt sig efter Mælkeproduktion.

Svineavl.

Overalt i Kanada er Svinene af en udmærket Kvalitet, og Opdrætterne er enige om, at Svineavlen er en Driftsform, som betaler sig godt. Dette er en Udtalelse af den skotske Landbrugskommission, af hvis Rapport vi uddrager følgende:

„De tre førende Racer er — store Yorkshire, Berkshire og Tamworth. Yorkshire er den mest udbredte og mest ansete Race. I andre Distrikter kan man finde Tamworth-Racen den overvejende. Af andre Racer, der har en mindre Udbredelse, kan nævnes Poland-China, Essex, Hamshire — en ny Race fra de forenede Stater. — Durocs og Chester.

De to sidstnævnte Racer og Poland-China er ejendommelige for det nordamerikanske Continent. Duroc er en rød og svær Race. Den er haardfør og har en god Krop med middelstore Knogler. Ørerne falder ned over Øjnene, og den er almindelig bekendt for sin Skikkelighed. Chester-Svinet har et tyndt og helt hvidt Skind, og Trynen er temmelig lang og Ørerne nedhængende. Kødet er første Klasses. Poland-China stammer fra Staten Ohio. Den er sort og er fremkommen ved en Krydsning af Berkshire, Big China og andre Racer. Disse tre Racer, de „indfødte" Racer, kan vi kalde dem, er særlig brugbare hvor der ønskes Opdræt af svære kødfulde Dyr; derimod er de ikke i Yndest, hvor der lægges Vægt paa den fine „Bacon" og Skinkeproduktion. I dette Øjemed eksisterer der mange Krydsninger af de ovenfor nævnte Racer; de almindeligst forekommende er Yorkshire med Berkshire eller Tamworth. Af disse Krydsninger, hævdes der, faas de bedste Resultater saavel i Henseende til Størrelse som Kvalitet".

Faareavl.

Den skotske Landbrugskommission udtalte sin Forbavselse over, at Farmerne i Kanada lagde saa forholdsvis ringe Vægt paa Faareavlen.

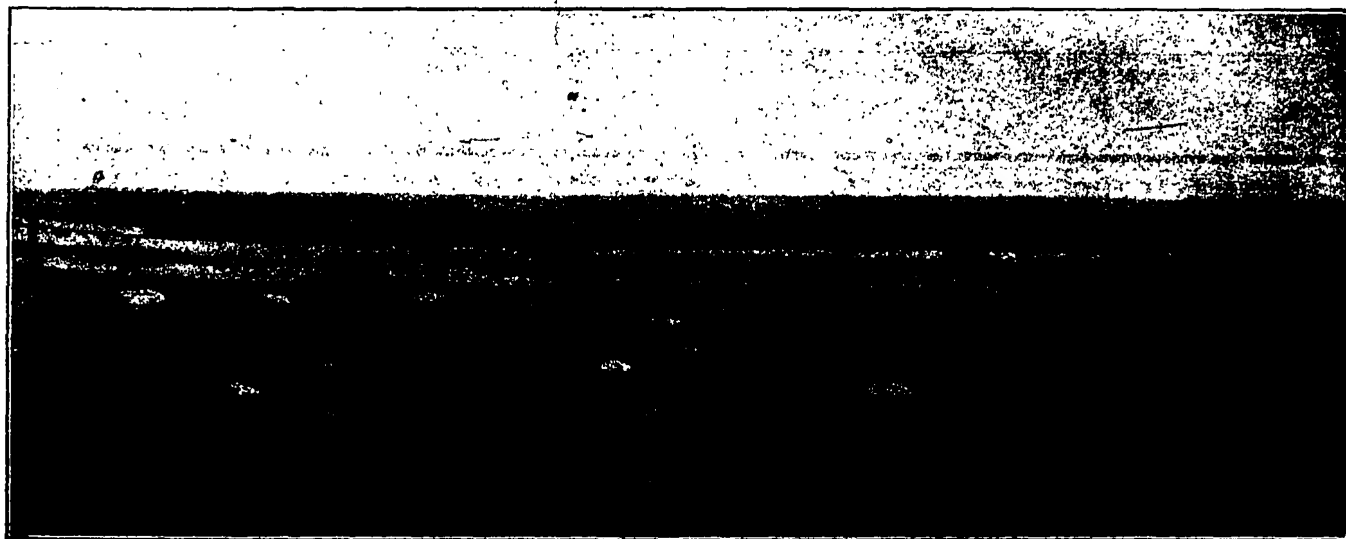
En stor Del af Landet synes at egne sig fortræffeligt til Faareavl, naar de nødvendige Volde og Indhegninger bliver opførte, og der synes at være rigeligt af passende, saftigt Foder til om Vinteren. Af en Del af de Faareopdrættere, der blev forespurgt angaaende Faareavlen, fik man næsten altid dette Svar: „Faar trives godt her, og de volder ikke en meget Ulejlighed", medens der var andre, som var helt begejstrede, og dadlede deres Naboer og Farmer-Kammerater for deres Mangel paa Interesse for en saa nem og indbringende Forøgelse af Familiens Indtægter. Overalt i de vestlige Egne blev der fortalt os, at „der var en voksende Efterspørgsel efter gode og rene Racer.

Mange af de ældre Hjorde vare af Cotswold eller af Kent Racen. Disse er i mange Tilfælde krydsede med Southdowns, Shropshires den foretrukne, særlig i de Egne, hvor stærkt Snefald finder Sted. De kortuldede Racer er her de bedste, da en Race med lang og som Følge deraf aaben Uld, lettere bliver stærkt tilsneet, saa den ikke kan staa saa godt imod, naar de langvarige svære Snestorme finder Sted.

Tidligere var der i Vest-Kanada store Mængder af Merino og Rambouillet-Faar, hvad der skyldtes deres fine Uld. Nutildags er Faarekødet betragtet som en lige saa rentabel Vare som Ulden, af hvilken Grund de mere kødrige Racer begynder at komme i Yndest. Down Racen synes at være den, som egner sig bedst for Alberta Distriktet.

Fjerkræavl.

Provinserne Manitoba, Saskatchwan og Alberta, udtaler den skotske Landbrugskommission, og særlig de to sidstnævnte, er saa optaget af deres Hvededyrkning, og Farmene ligger saa spredte, samtidig med at Arbejdskraft er vanskeligt at opdrive, at der ikke kan ventes nogen videre Interesse for Fjerkræavlen. Som det nu er, maa der indføres et

Svinene trives fortræffeligt i Vest-Kanada.

temmelig betydelig Antal Fjerkræ hvert Aar, men det modsatte Forhold vil finde Sted, naar disse Provinser bliver tættere befolket. Selv om Vinteren er overordentlig streng, er Klimaet dog ingen Hindring for Udviklingen af denne Avl. Herfra kan der gives mange gode Eksempler. Selv ved Byerne kan man se mange gode Flokke af Racehøns, der gaar og finder deres Foder paa Markerne omkring Byerne. Dette Syn er almindelig ved de fleste kanadiske Byer, hvor Hønsene bliver holdte mere for Indtægters Skyld end blot som en Tidsfordriv. Særlig synes Kalkuner at trives saa godt i disse Provinser, at det maa betragtes som absolut fordelagtigt, specielt at fremme Avlen af dette lækre Fjerkræ. Overalt i de nordvestlige Provinser var det bemærkelsesværdigt, hvorledes Sundhedstilstanden blandt Fjerkræet var udmærket. Det fugtige Vejr, som er fremherskende i Rugetiden særlig i Juni Maaned, er maaske det, der volder Farmeren mest Ærgrelse, men kan sandsynligvis blive undgaaet ved at lægge an paa en tidligere Rugning og lidt mere Omhyggelighed med at opføre gode Hønsehuse.

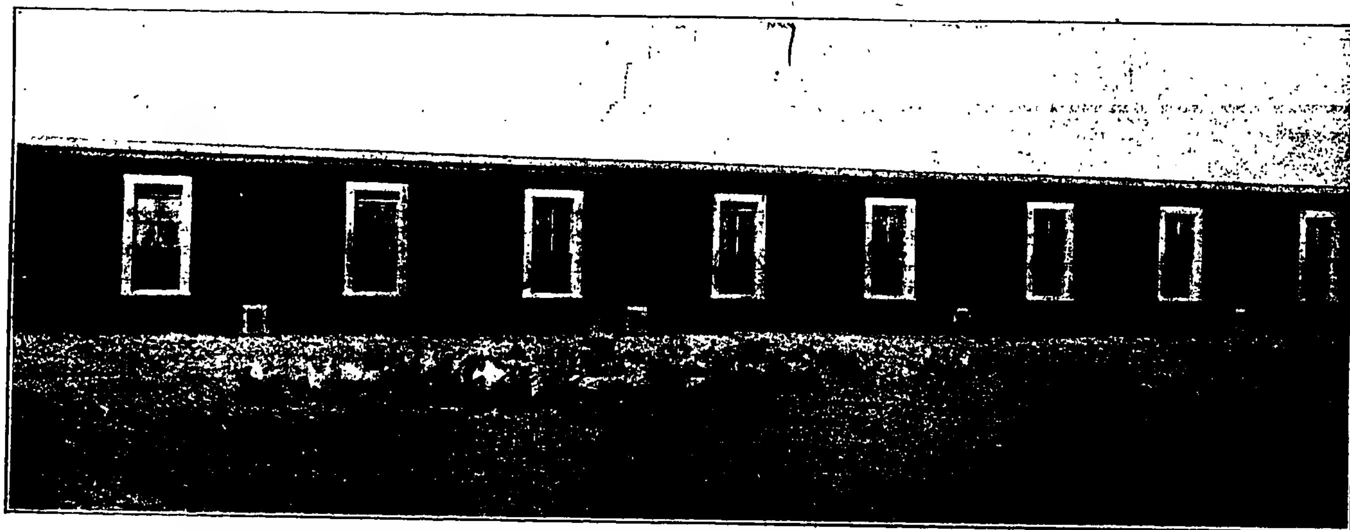
Den kanadiske Farmer synes at ville lægge sig efter de mere „praktiske“ Racer, hellere end at dyrke Liebhaveriet med Luksusdyr. Saaledes staar Plymouth Rocks, Wyandottes, Orpingtons og Rhode Island Reds i stor Yndest, og af disse er Plymouth Rocks uden Tvivl den Race, som er mest udbredt i Landet, og den synes ogsaa at egne sig udmærket til at tilfredsstille Kravet om en baade godt æglæggende og kødfuld Hønserace.

„Der er en stadig Forøgelse af Antallet af Fjerkræudstillinger i Kanada. Fjerkræelskerne er talrige, og ligesaa ivrige i at opdrætte og forbedre nye Racer som i det gamle Land. De spiller en temmelig stor Rolle ved at opdrage Folk til at faa Interesse for Fjerkræavlen. De sørger ogsaa for Uddeling af Raceæg og unge Haner, til Oprettelse af nye og Forbedring af gamle Flokke. Samtaler med mange af disse Fjerkræ-Elskere har bevirket, at Begæret efter Raceæg og unge Racehaner er steget enormt, hvad der inddirekte beviser, at en større Interesse for Fjerkræavlen er ved at vækkes. Ved de fleste Landbrugsudstillinger bliver Udstillerne af gode Fjerkræracer opmuntrede, dels ved en liberal Klassificering finder Sted, dels ved at der udsættes gode Præmier“.

Vordende Nybyggere i Kanada, som har Erfaring i Fjerkræavl fra det gamle Land, vil gøre vel i at medtage en ren og rigtlæggende Race. De kan blive forsendt med den samme Damper og paa det samme Tog, som Nybyggeren rejser med.

Kalkunavlen er bleven af stor Vigtighed. Tusinder af dem bliver fedede til Forsendelse til Kystbyerne, hvad der bringer Tusinder af Dollars i Landmændenes Lommer hvert Aar. Hvor der findes store Arealer af Hvedestubmarker, som kan benyttes til Fodring, er Udgiften til Kalkunproduktionen kun meget ringe.

Hvor der er Lejlighed til at opdrætte og sikre sig en fuldstændig ren Race, betaler det sig, selv om der skal udredes en høj Pris, at anskaffe sig kun 6 Stykker af den Race man foretrækker. I hvert Fald maa man det første Aar anskaffe sig to Sæt Æg af en god ren Race til Udrugning. Opdrætning af rene Racer betaler sig godt i Alberta; Ulejligheden med at passe et godt Racekuld af Kyllinger er ikke større end ved de tarveligere Dyr, og saa giver den i det mindste et dobbelt saa stort Udbytte. For Hanekyllinger af

Et Hønsehus.

Fodring af Fjerkræet.

de rene Racer betales der for gode Eksemplarer en Pris af Kr. 5,50 til 9,50 for Stykket; unge Racehøns opnaar en Pris af 4 Kr. og 7 Kr. pr. Stk. For et Sæt gode Raceæg betales der i Maanederne Marts, April, Maj og Juni fra 4 Kr. til 7 Kr. Høns af en udvalgt Race er bedre Æglæggere end de blandede Arter. Paa Farmene er det i Reglen Hustruen som staar for Hønsegaarden, og hvis hun i det første Aar kan faa opdrættet mindst 20 Høns af en god Stamme, vil hun det paafølgende Aar kunne faa tilstrækkeligt med Æg, til at hun kan faa opdrættet en stor Flok og desuden have nogle Sæt Æg tilovers til Salg; har hun lidt Held med sig, vil hun det tredje Aar have erhyervet sig et vist Ry som Hønseopdrætter, og hun vil tjene en Del Penge, som kan komme belejligt til Indkøb af smaa Ekstrating til Hjemmet. Det kan ikke tilraades at sætte altfor meget ind paa Hønseopdrættet førend det første Aars Høst er bjærget, da ellers Hønsefoderet inden den Tid maa købes, og at skulle købe en Snes Høns senere hen, er jo ingen Herrefærd.

Biavl.

Honningbien udbreder sig efterhaanden mere og mere i Alberta, og der faas en fortrinlig Honning fra de Myriader af vilde Blomster, der vokser paa Prærien. Desforuden dyrkes der den søde og røde Kløver, som jo er en glimrende Græsart til at frembringe god Honning.

Priser i Vest-Kanada.

(Efter de gangbare Priser i Alberta.)

Landbrugsredskaber (kanadiske).

2-furet 12 Tommers Plov	Dol. 65,00
18 Tommers Harve	„ 49,00
Tredelt spidstandet Harve	„ 17.00
10 Fods Saamaskine	„ 100,00
Mejemaskine, 5 Fods Skaar	„ 65,00
Hesterive 10 Fods	„ 39,00
Binder, komplet, 8 Fods	„ 180,00
Arbejdsvogn, komplet, 3 Tons	„ 100,00

Seletøj.

Godt Arbejdsseletøj pr. Sæt	„ 45,00
Compteseler, haandgjorte, pr. Stk.	„ 3,50
Enkelt Buggy (let Koretøj) -Seletøj . . . fra	„ 15,00
Grimer . . . fra 85 cts. til	„ 2,00
Sadler . . . fra 4,50 til	„ 75,00

Møblement.

Træstole	Dol. 0,75	og opefter
do. med Lædersæder	„ 1,50	„
Almindelige Køkkenborde	„ 3,35	„
Spiseborde	„ 6,90	„
Buffets	„ 13,40	„
Skriveborde	„ 8,45	„
Servanter	„ 3,85	„
Køkkenskabe, store og solide	„ 12,50	„
Jernsenge	„ 3,55	„
Fjedermadratser	„ 2,90	„
Almindelige Madratser	„ 2.50	„
Staaltraads-Kojer	„ 2,55	„
Sejldugs-Kojer	„ 2,00	„
Hovedpuder à 1½ Kilo pr. Stk.	„ 0,60	„
Dyner	„ 6,35	„
Vinduesgardiner	„ 0.40	„
Lærred, glat eller kipret, pr. yard (c. 1 Mt.)	„ 0,30	„
Lagener, pr. Par	„ 1,50	„
Sengetæpper, hvide, pr. Par	„ 3,65	„
do. graa, „	„ 2,10	„
Smaa Tæpper, Helulds fra 35 ctm. til	„ 0,52	„
Store Gulvtæpper	„ 7,45	„
Mindre do.	„ 4.45	„
Servante Tilbehør	„ 1,75	„

Manufakturvarer og Beklædningsgenstande.

Hestedækkener og andre Uldvarer, 10 til 25 % billigere end i St. Paul (St. Paul er en stor By i Minneapolis).

Bomuldsvare 25 % dyrere.
Fodtøj 10 % dyrere.
Silketøj 10 % billigere.

Kød og Viktualier.

Oksekød	pr. Pund (engelsk)	8c-18c
do. hermetisk	—	8c-10c
Faarekød	—	12½c-18c
Flæsk	pr. Pund (engelsk)	15c-20c
Pølser	—	12½c-15c
Kyllinger, plukkede	—	15c-25c
Fedt	—	18c-20c
Laks	—	12½c-18c
Kalkuner	—	25c-30c

Urtekramvarer.

Kartofler	60c-75c	pr. bushel	
Smør	30c-35c	„ Pund	
Æg	30c-45c	„ Dusin	
Stødt Melis	6¼	„ Pund	
Puddersukker	6c	„ „	
Havregyn	2½c	„ „	
Hvedemel	Dol. 3,50—3,40	„ 100 Pund	
Skinker	24c	„ Pund	
Røget Flæsk	26c	„ „	
Tomater	12½c	„ Daase	
Sødt Korn (en fin grøn Majsart)	25c	„ 2 Daaser	
Tørrede Æbler	25c	„ 2 Pund	
do. Ferskener og Pærer	12½c	„ Pund	
do. Blommer	10c-12½c	„ „	
Appelsiner	30c-50c	„ Dusin	
Citroner	25c-36c	„ „	
Æbler	Dol. 2,50	„ Kasse	
Salt, pr. Fustage	„ 3,25		
Kiks	10c	„ Pund	
Te	25e	„ „	og opefter
Kaffe	25c	„ „	„
Ris	5c	„ „	
Bønner	5c	„ „	
Løg	3c-5c	„ „	
Laks i Daaser	15c-20c	„ „	
Syltetøj, forskelligt	75c	„ 5 Pund	
Sirup	75c	„ Gallon	
Ost	20c	„ Pund	
Bagepulver	25c	„ „	
Petroleum	40c	„ Gallon	
Eddike	60c	„ „	
Stivelse	10c	„ Pund	
Madroer	1c	„ „	
Oksekød i Daaser	pr. Daase 20c,	for to 35c	
Kondenseret Mælk	„ 15c,	„ „ 25c	
Torsk	„ 15c,	„ „ 25c	
Krydderier, samme Priser som i St. Paul			
Porcelæn og Fajance	do.	do.	

Priserne retter sig naturligvis efter Kvaliteten, og Priserne paa Heste og Kvæg er i Stigning, som Følge af Efterspørgslen fra de ny ankomne Farmere. Dette er imidlertid til Landmandens Fordel, thi naar han opdrætter gode Dyr, kan han ogsaa være sikker paa en god Profit.

Heste. Gode Arbejdsheste (Clydesdales, Shires eller Percherons) koster i Alberta fra 1100 til 1800 Kr. for Parret.

Malkekøer. Første Klasses Shorthorns, Holstenere, Jerseys eller Ayrshires koster 180 à 270 Kr. Om Foraaret er der et stort Dyrskue i Calgary, hvor rene Racedyr kan købes.

Svin koster 36 Kr. og opefter, gode Søer fra 90 til 110 Kr.

Faar koster fra 18 til 24 Kr. Stykket. De fleste bliver indførte fra Ontario.

Høns koster fra Kr. 2,60 til Kr. 4,50 pr Stk. Det er bedst, naar Nybyggeren selv kan bringe en Flok rene Racehøns med sig; de kan forsendes med Dominion Express.

Nybyggerens Hustru i Vest-Kanada.

Hvad en Kvinde behøver.

Fru Kathleen M'Allister fra Lethbridge i Alberta giver nedenstaaende Raad til Nybyggernes Hustruer:

Linnedtøj og Tæpper, forskellige Uldvarer, Strømper, Bluser og Handsker, set fra Kvalitetens Side, dyrere i Kanada end i Danmark, saa den vordende Nybygger bør bringe disse Ting med sig. Knive, Gafler o. l. er ogsaa dyrere.

En „amerikansk Ovn", af den Slags der bruges i Kanada, har man ikke saa lidt mere Gavn af, end at de Ovne, der anvendes i det gamle Land. En Ovn, som er stærkt i Brug hver Dag, kan vare i det mindste fem Aar, og har da gjort god Nytte for de 72 Kr. den koster. Køkken- og Husholdningsredskaber af alle Slags kan købes hos Isenkræmmerne i Byerne, og der spares Penge ved at Konen i Huset er forsynet med alle disse Redskaber, naar der skal begyndes paa det ny Hjem. Hun vil kunne være baade Kokkepige, Flaskeskyller og, efter al Sandsynlighed, tillige sin egen Vaskekone. Hun bør være i Besiddelse af følgende Redskaber:

1 Tekedel, 1 Krukke, holdende 2½ Gallons, 1 dito til 2 Liter, 1 til 1 Liter og en Sauceskaal, holdende ½ Liter, alt af bedste Slags Stentøj. Desuden maa der findes 2 Jerngryder, 1 stor Stegepande, 3 Tinforme til Brødbagning, 2 Tinplader til Bagning af Postejer, et fortinnet eller emailleret Dejgtrug, af et Rumfang af 12—14 Liter, 1—3 Liters Blandingskrukke af Stentøj, 1 mindre dito af Fajance, 1 langskaftet Ske og 1 Blandings- eller Siske. Foruden disse nødvendige Redskaber maa heller ikke glemmes en Filtrerpose, en Æggepidsker. en Sigte og en Kødhakkemaskine; yderligere kommer hertil de galvaniserede Spande og Beholdere, som udelukkende benyttes til Mælken.

Hun vil ogsaa behøve to Vadskeballier af galvaniseret Jern, lette og stærke, til en Pris af Kr. 4,50 til Kr. 6.00 i Henhold til Størrelsen, en lille Ballie til Vask af Smaating og ikke mindst en Vridemaskine til 18 Kr., som hver Vaskedag vil spare hende et stort Ekstraarbejde. Som Regel synes Ægtemanden fra det gamle Land ikke altid om, at hans Hustru er Familiens Vadskekone, og er hun det, har han heller ikke noget mod Bekostningen af de nødvendige Redskaber til Arbejdets Lettelse. En Kvinde, der er sund og rask tager heller ikke Skade, fordi hun skal besørge Vasken i Huset, hvor der kan være Tale om 2—6 Personers Tøj, og hun kan have ligesaa megen Grund til at være stolt over den gode Vask af Husets Tøj, som af sine fine Gardiner i Dagligstuen.

I Landdistrikterne maa hun tillige kunne bage alt Brødet; er hun ikke kendt dermed, vil hun hurtigt kunne gøre det,

En Farmer og hans Kone.

hvis hun blot følger den Brugsanvisning, som er vedlagt enhver Æske med Gærkager, der er uundværlige ved Brødbagningeu og som kan faas overalt. Skulde hun alligevel have lidt vanskeligt ved at faa bagt godt Brød, bør den ny ankomne straks henvende sig om Besked hos en Naboerske og af hende faa anvist Vejen til at opnaa Ry som en god Bager.

Husmoderen kan ogsaa være Syerske, og dersom hun i det gamle Land er Ejer af en Symaskine, bør hun absolut tage den med til sit nye Hjem. I Købstæderne og Landsbyerne kan hun faa alle Mønstre af nyeste Mode. Naar i de lange Vinteraftener al nødvendig Stopning og Lapning er besørget, kan hun faa de ledige Timer til at gaa med at brodere og sy Luksusting.

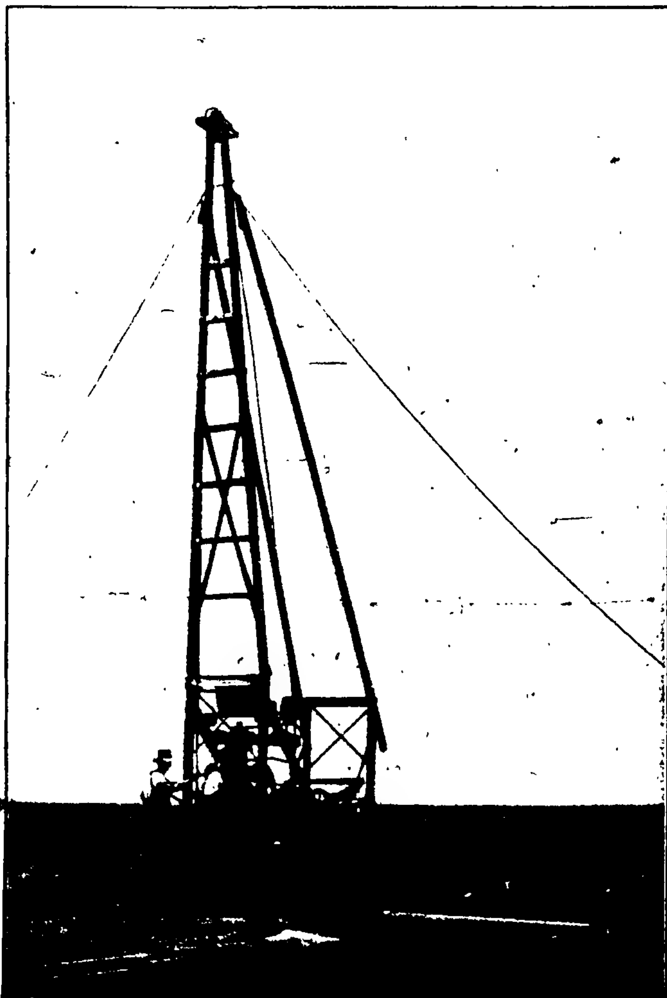
Færdigsyede Klæder, passende til Landet og af et moderne Snit, kan faas til Købs i Byerne ligesom ogsaa fra de store Magasiner i Winnipeg, Calgary, Regina og andre større Byer. Men i Vest-Kanada bliver en Mand og hans Hustru ikke bedømt efter Klæderne, og paa Farmene ude paa Prærien behøver Beboerne ikke at bekymre sig om Modens Luner; her gælder det blot om at Tøjet passer godt.

Brændsel.

En Rigdom af Kul findes i mange Dele af de sydlige og mellemste Provinser. Gennemgaaende har Kullene en Brunkulsagtig Karakter, og er i mange Tilfælde dækket af et harpiks- eller jordbeglignende Lag, hvad der forhøjer dets Brændselsværdi betydeligt. Utallige Kulminer er nu i Drift, som alle er underkastede Regeringens Kontrol og Driftsregulativ. Paa mange Steder er det saadan, at Farmeren fra Flodbredden kan udgrave al den Brændsel, han har Brug for. Mineingeniørerne har udtalt, at Kullagene er saa udstrakte, at det er umuligt at bestemme, hvor meget de indeholder.

Vandforsyningen.

Der er en Overflødighed af godt Vand, som let fremskaffes ved Gravning eller Boring. Omkostningerne hertil maa beregnes til 2 à 3 Dollars pr. færdig Fod. I mange Egne er der rigeligt med Kilder, og der indløber stadig Underretning fra Brøndborere og andre, at de ved artesisk Boring har fundet rige Vandaarer. Vest-Kanada har et godt Lov paa sig som et vandrigt Land.

Boremaskine i Virksomhed.

Canadian Pacific Railway's Land.

Det er mod Øst og Vest begrænset af sande Længdegrader, og fra Nord til Syd af Breddegradernes cirkulære Paralleller. Distrikterne er betegnede fra 1 og opefter; de begynder ved den internationale Grænse, og ligger i Rækker fra Øst til Vest, nummererede i Rækkefølge vestpaa fra visse Standardlinjer, de saakaldte principale Meridianer. Ethvert Distrikt er seks Kvadrat-miles stort, og inddelt i 36 Afdelinger, hver paa et Areal af 640 Akres, undertiden lidt mere, undertiden lidt mindre, og adskilte ved Landevejsjorde af en Bredde af 66 Fod. Hver Afdeling er igen inddelt i 4 Sektioner paa et Areal af 160 Akres hver, som bliver betegnet ved den sydvestlige, den nordøstlige og den nordvestlige Sektion. Hjørnerne i hver Sektion er afmærkede med Pæle, som saaledes gør det let at lokalisere sig paa det bestemte Stykke Land.

Begrundet paa de liberale Betingelser, som tilbydes af dette Selskab, vil Farmeren staa sig bedst ved at købe Jernbane-Jord. Han har ikke nødig at købe Land, der ligger tredive eller fyrretyve miles fra Trafiklinierne, levende i Haabet om, at der senere vil blive anlagt en Jernbane ved hans Jord. Her kan han erholde Land kun nogle faa Mil fra Banelinjen, og i nær Forbindelse med den nærmeste Afskibningsplads.

N

W — E

31	32	33	34	35	36
30	29 School Section	28	27	26 Hudson Bay Co	25
19	20	21	22	23	24
18	17	16	15	14	13
7	8 Hudson Bay Co	9	10	11 School Section	12
6	5	4	3	2	1

S

Ovenfor er gengivet et autoriseret Kort over et Distrikt i Vest-Kanada. I hvert Distrikt er Nr. 11 og 29 af Regeringen forbeholdt til Skoler og Nr. 8 og 26 til Hudson Bay Co.

Told- og Karantæneforhold.

Nybyggeren har, ifølge Klausul 705 i Toldregulativet, Lov til toldfrit at medbringe en Nybyggers Effekter, saasom:

Beklædningsgenstande, Bøger, et Møblement af passende Størrelse og andre Husholdningseffekter, desuden Instrumenter, Arbejdsredskaber, Geværer, Musikinstrumenter, Symaskiner, Skrivemaskiner, Cykler, Vogne og Besætning til Farmen; heri er ikke indbefattet Kreaturer til Salgs eller Artikler til Brug for den ny Farms Bygmester, ikke heller mekaniske Maskiner eller Maskiner til Fabriksvirksomhed. Alt det andet er tilladt fri Indførsel, forudsat det virkeligt har været i Nybyggerens Eje mindst 6 Maaneder førend hans Afrejse til Kanada, og er underkastet de Reguleringer, som Toldministeren maatte finde for godt.

Forudsat at en toldpligtig Vare, henhørende under en Nybyggers Effekter, ikke kan henregnes hertil undtagen den er ført ind ved Nybyggerens Ankomst, vil den dog ikke blive solgt eller paa anden Maade disponeret over førend efter et Aars Forløb. Paa Tærskemaskiner indbefattet alt, er der en Værditold af 20 %, Automobiler 55 %, paa Maskiner alene 27½ % og paa Maskiner til Landbrug 20 %. Der er toldfri Indførsel af en Hest eller et Stk. Hornkvæg for hver 10 Akres Land, naar der er købt eller paa anden Maade sikret et Areal af 160 Akres eller derover, og et Faar kan indføres for hver Akre Land. Der kan indføres et hvilkensomhelst Antal af Kvæg mod en Toldafgift af 25 % af Værdien. Der kan imidlertid toldfrit indføres et hvilkensomhelst Antal af registreret Kvæg, forudsat en saadan Registrering bliver forevist de rette Toldmyndigheder. Det gøres specielt opmærksomt paa, at det aldeles ikke betaler sig at prøve paa at smugle toldpligtige Varer ind, da disse rimeligvis vil blive konfiskerede, eller Bøden vil blive saa høj, at den bliver lig med en Konfiskering. Ejeren eller en anden kompetent Mand bør ledsage Afskibningen til Indførselsstedet for at betale Toldafgiften, med mindre et særskilt Certifikat er udstedt før Afskibningen. Gods af enhver Art kan under Toldvæsenets Segl afsendes til alle Pladser, hvor der findes et Toldkontor. Ellers vil Godset blive sendt til Calgary eller et andet Toldsted og Efterfragt blive beregnet. Megen Ulejlighed kan undgaas ved at skaffe sig alle Oplysninger, inden Afskibningen finder Sted.

Hornkvæg, Heste og Faar kan først indføres efter at der er udstedt et Certifikat af Karantæneofficeren. Svin er karantænepligtigt og bør ikke søges indført til Kanada.

Paa Grund af den i Europa herskende Mund- og Klovsyge, kan Faar og Kvæg fra Europa ikke indføres til Kanada paa det Tidspunkt dette Skrift fremkommer (Februar 1915). Det maa tilraades at købe Landbrugsredskaber i Kanada, hellere end at betale Fragt af saadanne fra det gamle Land, da disse ved Brugen i Kanada maaske ikke viser sig at være praktiske efter det lokale Behov

Nybyggeres Effekter og Toldvæsenet.

Familier, som rejser med en af vore Førere lede Rejseselskaber, kan vi tilraade at sende deres Husholdningssager pakkede i Kasser, afsted mindst seks eller otte Uger forud deres Afrejse. De bør henvende sig paa Selskabets Kontor, hvor de kan faa udleveret Toldblanketter til Lettelse af Indførsel af deres Sager under Rubrikken „Nybyggeres Effekter“.

Er disse Blanketter behørigt udfyldte og paategnet, kan de sendes — tilligemed Konossementet — til vor Calgary Kontor, som vil besørge Klarering af Sagerne, og have dem rede til Udlevering, naar Nybyggeren ankommer. Det er en Selvfølge, at intet toldpligtigt Gods maa forsendes som Nybyggeres Effekter.

Pas paa at Deres Navn og Bestemmelsessted tydeligt er sat paa alle Sider af Deres Kasser og Bagage. Det vil hjælpe til, at De uden Besvær kan faa deres Ting igen. Forinden Afrejsen bør De sikre Dem nogle af Selskabets Adressesedler til Bagagen. Husk at forlange nogle særskilte Sedler paatrykt „Wanted“ til Paaklistring paa den Bagage, De ønsker at benytte undervejs.

Sager, der ønskes indført toldfrit, maa have været i Nybyggerens Eje mindst 6 Maaneder forinden hans Afrejse.

Malkning af Køer i Marken.

Tegninger til Beboelses- og Udhuse.

Vi aftrykker hermed nogle faa Typer paa de Bygninger, som Selskabet er villigt til at opføre, efter den nye Plan „Farme i Drift“ og „Laan til Nybyggere“.

Vi har liggende et større Antal „Standard“ Tegninger af Bygninger til forskellige Priser, imellem hvilken Nybyggeren selv kan vælge. De, der fremkommer her, er kun to af Planerne, baade for Beboelseshuse og Udbygninger.

De tilføjede Priser er efter hvad der er betalt i Aar, og der kan saaledes gøres en nogenlunde Beregning af Udgiften ved Opførelsen af Bygninger i de vestlige Provinser.

Typiske Bygninger opførte af Selskabet til Nybyggere, og den anslaaede Byggesum.

„Standard“ Beboelsesbus Nr. 5, Byggesum: 3420 Kr.

FRONT ELEVATION

SIDE ELEVATION.

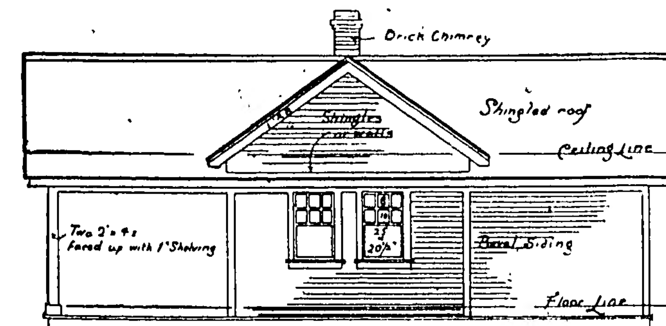
PLAN.

CROSS SECTION

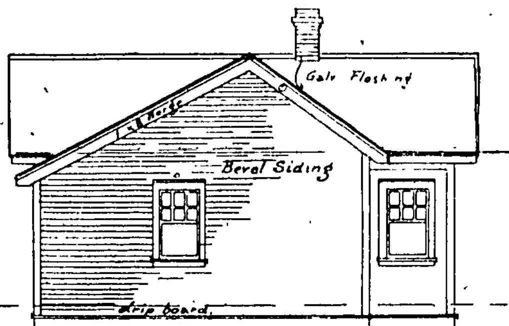

Typiske Bygninger opførte af Selskabet til Nybyggere, og den anslaaede Byggesum.

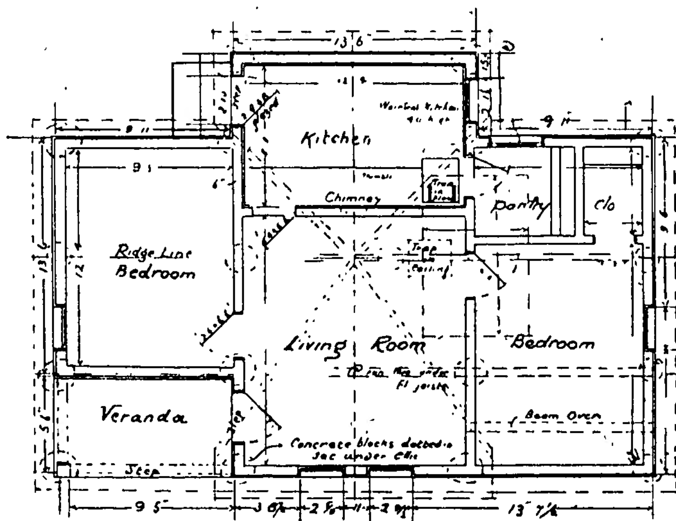
„Standard“ Beboelseshus Nr. 6, Byggesum: 3540 Kr.

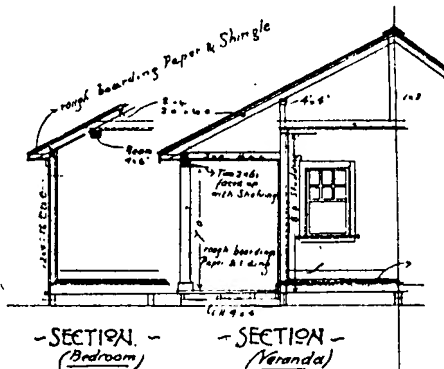
-FRONT ELEVATION.-

-SIDE ELEVATION.-

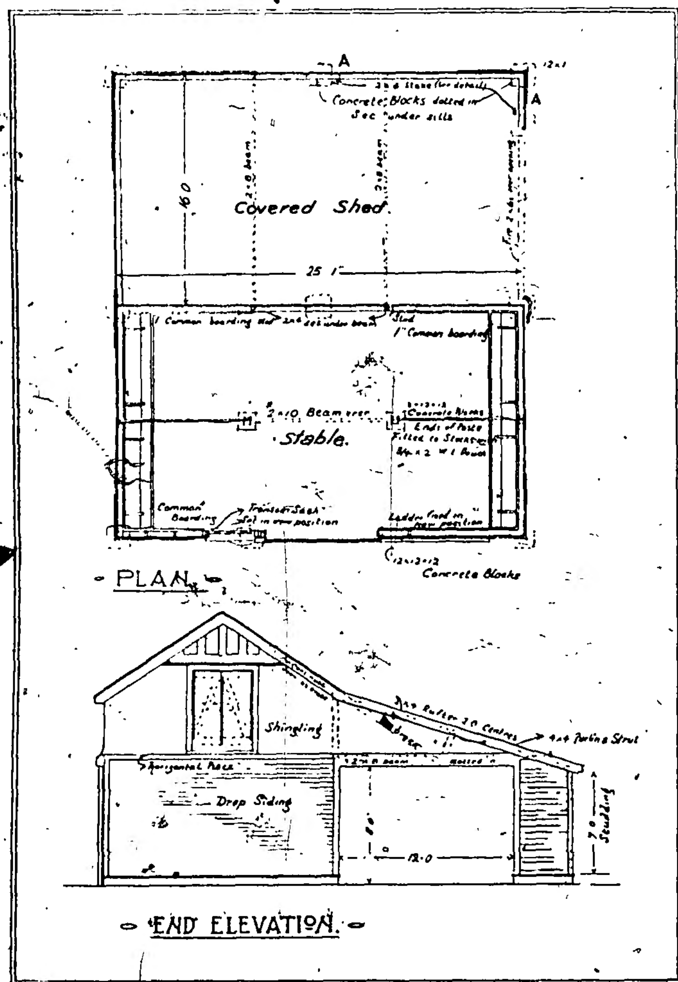
PLAN.

-SECTION.- (Bedroom) -SECTION.- (Veranda)

Typiske Bygninger opførte af Selskabet til Nybyggere, og den anslaaede Byggesum.

„Standard“ Stal- og Ladebygning Nr. 1,
Byggesum: Kr. 1030.

„Standard“ Stald- og Ladebygning Nr. 7,
Byggesum: Kr. 4405.

